ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 24 (4524) СЕРЕДА, 11 ЛЮТОГО 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

ЄС має зробити назустріч нам стільки кроків, скільки зможе

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин учора в рамках робочого візиту до міста Брюссель (Королівство Бельгія) зустрівся з Генеральним секретарем Ради Європейського Союзу, Високим Представником з питань спільної зовнішньої та безпекової політики Хав`єром Соланою.

В інтерв`ю журналістам після завершення зустрічі Володимир Литвин повідомив, що він «цілком задоволений змістом розмови, тим паче, що з паном Соланою ми давно знайомі й співпрацювали під час мого попереднього головування у Верховній Раді».

СТОР. 2

Книга про бунт

Учора в прес-центрі СБУ відбулася презентація книги «Павлоградське повстання 1930 року. Документи і матеріали». До видання ввійшли виявлені та розсекречені Службою безпеки України унікальні документи, які розповідають про одне з найпотужніших селянських антирадянських повстань. Воно розгорнулося напередодні голодомору на території Дніпропетровської області. Повстанський загін формували переважно молоді люди, які були проти входження в колгоспи. На придушення непокірних сталінський режим кинув значно переважаючі за чисельністю та озброєністю сили. У нерівному бою з карателями повстанців було розбито. Загалом, за деякими підрахунками, у період із 20 лютого по 2 квітня 1930 року в Україні сталося понад 1700 масових заворушень. Селяни виступали проти звірячого режиму під час збирання зерна, гонитви за процентами, а ще проти знищення релігії та церкви. На жаль, протистояти сталінській репресивній машині вони не змогли.

Сільгосптехніка борознить простори виставок

Чи з'являться нові сівалки і трактори в нинішньому році на полях — питання

У Києві стартувала 12-та Міжнародна виставка сільського господарства і садівництва KievAgriHort. Очікується, в ній візьмуть участь більш як 200 компаній із 27 країн. А минулого тижня, знов-таки в столиці — тільки в іншому кінці міста, нові трактори і сівалки напередодні посівної сільгоспвиробникам показували ще на одній виставці — «Інтерагро-2009». Урочисті виступи столичних аграрних чиновників під час відкриття подібних заходів мало чим відрізняються. Мовляв, виставка сприятиме подальшому прискоренню інноваційних процесів в аграрному секторі економіки нашої країни і, звісно ж, допоможе вітчизняним хліборобам обновити парк сільгоспмашин.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Справді, ніхто не заперечує необхідності проведення таких експозицій. Але реалії життя такі, що для більшості господарств купити новий трактор або комбайн — нездійсненна мрія. Незважаючи на рекордний торішній врожай зерна, мало хто з аграріїв може похвалитися, що продав його за справедливими цінами, на які розраховували сільгоспвиробники. Адже після жнив і ціни на хлібні культури впали до рекордних. Це одна з причин, чому в багатьох агроформуваннях не накопичили грошей навіть для того, щоб розрахуватися за валютними кредитами за техніку, придбану в щасливіші роки. Годі й казати про нову. От і виходить, для багатьох керівників господарств нинішня виставка — гарна можливість побачити нові трактори і сівалки. Хіба що побачити...

ПРОДОВЖЕННЯ АГРАРНОЇ ТЕМИ НА 10—11-Й СТОР.

КОРОТКО

❒ Двоє людей з опіками третього ступеня госпіталізовано у місті Жмеринка Вінницької області після вибуху газу у багатоквартирному житловому будинку, **повідомив наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

❒ У Сумах відбулася презентація книги «Українофобія. П'ята колона та її ляльководи», **поінформував наш власкор Владислав ЖМУРКОВ.**

❒ У п'ятнадцяти школах Тернополя служба зайнятості встановила профорієнтаційні термінали, **повідомила наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

80 років у шлюбі прожило подружжя хмельничан

Іван Іванович та Неоніла Михайлівна Гриби з Хмельницького **(на знімку)** цього року відзначають 80-річчя свого шлюбу. Це найдовший шлюб в Україні. Щоправда, в Азербайджані живе подружня пара, яка прожила разом 100 років. Отже, є до чого прагнути. А Гриби одружилися ще 1929 року у Проскурові і відтоді не розлучалися. У парі вони виховали двох доньок. Мають чотирьох онуків та стільки само правнуків. Нещодавно Іван Іванович святкував свій 101 рік народження, а Неоніла Михайлівна навесні зустріне столітній ювілей. Весільне свято подружня пара святкувала у родинному колі, разом із молодшою донькою. З пам'ятною подією їх привітали Хмельницький міський голова Сергій Мельник, колишні колеги по роботі, представники духовенства, друзі, знайомі та сусіди, **повідомляє наш власний кореспондент у Хмельницькій області Ірина КОЗАК**.

Фото автора.

ПОДІЇ

Розпродажу за безцінь чекати не варто

Керівник Фонду державного майна Дмитро Парфененко повідомив журналістам, що планується реалізувати блокувальні пакети акцій компаній «Прикарпаттяобленерго», «Львівобленерго», «Полтава-», «Чернігів-», «Суми-» та «Одесаобленерго». Йде вивчення попиту.

За словами Дмитра Парфененка, масового розпродажу за безцінь не варто чекати. Тим паче, що більшість великих об'єктів заборонено до продажу. Виняток — монополіст фіксованого зв'язку. Торік підтримуваний Юлією Тимошенко на посаду голови Фонду держмайна Андрій Портнов оцінював Укртелеком у 14 мільярдів гривень — тоді це були майже 3 мільярди доларів. Тепер цифра зменшилася втричі. До семи з половиною мільярдів гривень.

Число безробітних перевищило мільйон

В Україні офіційно зареєстровано 930 тисяч безробітних. Але якщо враховувати тих, хто не зареєстрований на біржі праці, то без роботи вже залишилося точно більше мільйона українців. За статистикою, на 1 січня 2009 року на одне робоче місце претендувало 10 громадян, рік тому їх було вдвічі менше.

Минулого тижня міжнародні організації попередили, що цього року понад 50 мільйонів чоловік у світі можуть втратити роботу. Оглядачі вважають, що нинішні економічні тенденції — найгірші за останні 60 років.

У Харкові заборонили проби Манту в школах

Харківським школярам тимчасово перестали робити проби Манту. Таке розпорядження підписав головний державний санітарний лікар області Сергій Савенков — через неадекватну реакцію на щеплення у дітей. Наприкінці минулого тижня учням 28-ї і 76-ї шкіл у Жовтневому районі після проби Манту стало погано.

Як розповіла головний лікар другої дитячої лікарні, співробітники якої робили пробу Манту, усього в п'ятницю процедуру пройшло 60 дітей. Тринадцяти з них стало зле: школярі зблідли, скаржилися на головний біль. Уже за годину, сказали лікарі, дітям стало краще. Кажуть, анотація туберкуліну, що його виробляє харківська фірма «Біолек», допускає таку реакцію. Але санепідеміологи вирішили припинити щеплення й перевірити якість препарату. Результати обіцяють уже наступного тижня.

На Луганщині відкрито родовище нафти

За результатами випробування розвідувальної свердловини № 2 «Мігринська» у Станично-Луганському районі відкрито нафтогазове родовище. Буріння цієї свердловини розпочато підприємством «Укргазвидобування» у червні 2008 року. За оцінкою фахівців, нове родовище дає підстави сподіватися на відкриття нових запасів нафти і газу на території Дніпровсько-Донецької западини, **повідомляє наш власний кореспондент у Луганській області Алла АНТІПОВА.**

ЄС має зробити назустріч нам стільки кроків, скільки зможе

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За словами Голови Верховної Ради України, зустріч практично повністю була присвячена обговоренню внутрішньополітичної ситуації в Україні. «Можу констатувати: ЄС навіть більше переймається негативними процесами, які відбуваються в Україні на рівні вищих посадових осіб, аніж самі українські політики», — сказав він.

Як сказав Володимир Литвин, під час розмови з Генеральним секретарем Ради ЄС він пересвідчився, що європейські інституції надзвичайно уважно спостерігають за процесами в Україні. «Це свідчить про зацікавленість європейських структур у перебігу подій в Україні, — додав він. — Я б сказав навіть, що тут є людська стурбованість з приводу того, що відбувається у нашій країні, і бажання підставити плече».

«Лейтмотив розмови: Україні потрібен політичний спокій, порозуміння між основними політичними гравцями, робота з подолання кризи і здійснення таких необхідних країні реформ принаймні до січня 2010 року», — підсумував Голова Верховної Ради України. Крім того, під час зустрічі з Хав'єром Соланою **(на знімку)** Володимир Литвин зробив наголос на тому, що «примирити й консолідувати основних політичних гравців в Україні до президентських виборів нереально». «Заклики на зразок «давайте жити дружно» в цих умовах не спрацюють», — додав він.

На переконання глави українського парламенту, необхідно «чітко окреслити принципи політичної поведінки, які мають бути продиктовані складністю ситуації й відповідальністю за країну всього українського політичного середовища». «Це ті принципи, яких необхідно дотримуватися з точки зору політичної відповідальності і здорового глузду», — наголосив він.

«Країна має отримати чіткий, ясний план дій до виборів 2010 року. Відповідальність за це основним чином лягає на Верховну Раду. Ми маємо діяти усвідомлено», — наголосив Володимир Литвин.

Він також висловив думку, що ЄС, у свою чергу, має реалізовувати політику поглиблення співпраці з Україною, у тому числі проводити політику заохочення. «ЄС має зробити стільки кроків назустріч Україні, скільки може за нинішніх умов», — сказав він. При цьому В. Литвин наголосив, що «Україна і процеси в ній істотно впливають на самопочуття в Європі», що, за його словами, наочно продемонструвала криза в українсько-російських відносинах у газовій сфері.

На думку В. Литвина, ЄС зацікавлений у поглибленні співпраці з Україною в енергетичній сфері, у тому числі в модернізації української газотранспортної системи. Він вважає, що вагомим внеском у стабілізацію політико-економічної ситуації в Україні також могло б стати підписання угоди про асоційоване членство між Україною та ЄС і рішення про економічну інтеграцію з Євросоюзом.

На запитання про мету візиту української парламентської делегації до Брюсселя В. Литвин відповів, що депутати хочуть донести до керівництва європейських інституцій думку про те, що в Україні «працює парламент, який, по суті, своїми діями призупинив наростання політичної кризи». За словами Голови Верховної Ради України, парламент «буде центром суспільно-політичного, економічного життя й опертям тієї основи, на якій буде вибудовуватись стабільність в Україні». «Переконаний, що Верховна Рада попри політичні розбіжності й різні політичні позиції парламентських фракцій має зрозуміти і реалізувати це своє призначення», — сказав він.

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Політики не повинні ділити державу

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин наголошує на важливості налагодження конструктивного діалогу, узгодженості та єдності дій влади заради повернення довіри до владних інституцій та забезпечення спокою у суспільстві. Про це він заявив на зустрічі з Головою Стортингу Королівства Норвегія Торбйорном Ягландом.

Сторони обмінялися думками щодо політико-економічної та соціальної ситуації в Україні та Норвегії. Зокрема, В. Литвин зазначив, що політики «не повинні ділити державу, особливо під час політичних кампаній, виборів». За його словами, враховуючи наближення президентських перегонів, «необхідно зберегти працездатну країну».

Торкаючись у цьому контексті питання про дату президентських виборів, В. Литвин висловив думку, що «очевидна і конституційна дата виборів — 17 січня 2010 року». До того ж він вважає за доцільне, щоб всі фракції парламенту внесли відповідний узгоджений проект постанови, і рішення було ухвалено «всією Верховною Радою». Володимир Литвин також вважає, що «всі політичні гравці мають взяти на себе зобов'язання, що вибори відбудуться демократично і прозоро».

«Ми маємо забезпечити стабільність і прозорість у роботі парламенту, щоб принести спокій в українське суспільство, бути передбачуваними і прогнозованими для світу, — сказав Голова Верховної Ради України. — Вкрай важливо налагодити діалог, який потрібен не лише на рівні гілок влади, а й на рівні різних інститутів суспільства, і я докладаю до цього зусиль». У період випробувань, переконаний він, владі «потрібно демонструвати єдину лінію». «Ми приречені знайти спільну мову», — сказав В. Литвин.

Говорячи про можливі негативні наслідки фінансової кризи, Голова Верховної Ради висловив занепокоєння можливістю «стискання економіки», що, за його словами, може призвести до «стискання демократії, бо люди вимагатимуть швидких змін, а це може призвести до авторитарних рішень». Тому, переконаний В. Литвин, зростає роль парламенту, який «має зробити все, щоб в Україні не розгорталася політична криза».

В. Литвин наголосив, що вкрай важливо не тільки протидіяти масштабній світовій фінансово-економічній кризі, а й «повернути довіру між владою та суспільством». Водночас, зазначив Голова Верховної Ради, необхідно «вести діалог зі світом, щоб адекватно відповідати на виклики сучасності». При цьому В. Литвин висловився за відповідний обмін досвідом з Норвегією, зокрема, з її Стортингом.

Прес-служба Верховної Ради.

За дев'ять років Україна змінилася на краще

Так вважає Голова Стортингу Королівства Норвегія Торбйорн Ягланд (на знімку), який з офіційним візитом удруге відвідав нашу країну.

Уперше він побував у нас в 2000 році, тоді політик обіймав посаду міністра закордонних справ. «Обидві наші держави об'єднує древня історія ще з часів, коли вікінги подорожували Дніпром, — зазначив Торбйорн Ягланд. — І нині ми є членами однієї великої європейської родини».

Як зауважив Торбйорн Ягланд, Україна цікава для Норвегії передусім тим, що є «найбільшою європейською країною, і все, що тут коїться, так чи інакше надзвичайно важливо для того, що відбуватиметься на континенті».

Глава норвезького парламенту зауважив, що бачить дуже великий потенціал для розвитку економічних відносин між нашими державами. Зокрема, в енергетичних питаннях нас об'єднує спільне завдання — забезпечувати Європі надійне постачання енергії, наголосив він. Також «ми можемо допомагати одне одному в тому, щоб робити наші джерела енергопостачання більш надійними і допомагати в розробці відновлювальних джерел енергії», — сказав Т. Ягланд. Парламентарій повідомив: Норвегія розробляє технології для недопущення викидів вуглецю в повітря і цей досвід також може бути корисним для України.

Парламентська делегація Норвегії за час свого візиту матиме зустрічі з усіма українськими чільниками. Це дасть змогу скласти повне уявлення про те, що відбувається у нас в країні і, відповідно, дасть поштовх до активізації співпраці на рівні країн, народів і парламентів, припустив В. Литвин. Однак «серед основних політичних гравців немає розбіжностей щодо європейського вибору держави», — заявив він. Водночас Голова Верховної Ради наголосив, що країну ділить суперечка про вступ до НАТО.

Зовнішній борг України нині не сягає й 20 мільярдів доларів, повідомив Володимир Литвин, відповідаючи під час брифінгу на запитання, що нібито наша країна веде таємні перемовини з Росією про надання п'ятимільярдного кредиту. Тому, поінформував він, будь-яке рішення про отримання коштів піддаватиметься належній експертизі. Тож, на думку парламентаря, не варто у цьому питанні «дочасно збурювати суспільство». «Кредити потрібні, і вони мають отримуватися на цивілізованій основі», — наголосив Голова Верховної Ради. Він також поінформував, що закон про тимчасові слідчі комісії слід доопрацювати з урахуванням пропозицій Президента. Йдеться передусім про організацію роботи ТСК, бо за ухваленою редакцією рішення на засіданнях комісії приймається більшістю від присутніх, а їх може бути лише декілька. Володимир Литвин наголосив, що дії деяких політиків, які хочуть замінити Першого заступника глави парламенту, можуть стати «додатковими імпульсами для збурення і протистояння Верховної Ради».

Леся ВИСОЧАНСЬКА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Гарантувати працюючим громадянам гідний рівень життя

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет з питань соціальної політики та праці рекомендує Верховній Раді прийняти у новій редакції закон «Про заходи з подолання наслідків фінансово-економічної кризи у сфері соціального захисту, оплати праці та зайнятості населення».

Такого висновку члени комітету дійшли, розглянувши пропозиції Президента до цього закону, ухваленого парламентом 25 грудня 2008 року.

У пропозиціях глави держави, зокрема, зазначено: змінами до закону «Про оплату праці» передбачається, що оплата праці працівників усіх установ, закладів та організацій бюджетної сфери має здійснюватися на основі єдиної тарифної сітки, яка затверджується Кабінетом Міністрів. При цьому посадовий оклад (тарифну ставку) працівника першого тарифного розряду відповідно до єдиної тарифної сітки пропонується встановити в розмірі, що перевищує законодавчо встановлений розмір мінімальної заробітної плати. Водночас, законом, що розглядається, Кабінету Міністрів доручено у місячний термін з дня його опублікування передбачити, зокрема, встановлення мінімальної заробітної плати на рівні прожиткового мінімуму для працездатної особи.

Секретар Комітету з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Сергій Глазунов, голова комітету Анатолій Семинога та перший заступник голови Микола Шершун *(зліва направо)* під час розширеного засідання комітету, на якому, зокрема, розглядали питання дотримання вимог природоохоронного законодавства в Національному природному парку «Синевир».

Президент зазначив, що такі зміни не відповідають нормам Конституції та законів України, оскільки «будь-які видатки держави на загальносуспільні потреби, розмір і цільове спрямування цих видатків визначаються виключно законом про державний бюджет України».

Глава держави звертає увагу на те, що встановлення з 1 січня 2009 року посадового окладу (тарифної ставки) працівника першого тарифного розряду відповідно до єдиної тарифної сітки в розмірі, що перевищує законодавчо встановлений розмір мінімальної заробітної плати, зумовить додаткові видатки державного бюджету в розмірі 29,5 млрд. гривень. При цьому пропозицій про видатки, які належить скоротити, або пропозицій про джерела додаткових доходів для покриття збільшення видатків, як того вимагає частина друга статті 27 Бюджетного кодексу України, не надано. Отож такі додаткові видатки державного бюджету в умовах світової фінансово-економічної кризи спричинять розбалансування головного кошторису країни. Тому Президент пропонує Верховній Раді відхилити закон «Про заходи з подолання наслідків фінансово-економічної кризи у сфері соціального захисту, оплати праці та зайнятості населення».

Комітет з питань соціальної політики та праці, розглянувши пропозиції глави держави, зазначив, що нагальним залишається встановлення нових умов визначення розміру мінімальної заробітної плати. Народні депутати вважають, що мінімальна заробітна плата має встановлюватися у розмірі не нижчому від розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

На думку членів комітету, «традиційне використання ресурсів без урахування соціальної складової та без належного регулювання процесів розподілу доходів, які б гарантували працюючим гідний рівень життя, може призвести до повної втрати віри населення в можливості змінити своє становище завдяки наполегливій праці».

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

НІХТО НЕ ЗАБУТИЙ

Вони захищали друзів

Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко наголосив на необхідності системного підходу до розв'язання проблем воїнів-інтернаціоналістів та державної підтримки не тільки учасників бойових дій, а й їхніх родин. На цих питаннях зосередив увагу М. Томенко, колишній афганець, під час зустрічі 9 лютого з учасниками бойових дій в Афганістані, які проходять лікування у госпіталі для воїнів-інтернаціоналістів «Лісова поляна».

Торкаючись питань соціального захисту воїнів-інтернаціоналістів, заступник Голови Верховної Ради назвав нещодавно ухвалений закон про прирівняння до статусу учасників бойових дій вдів та батьків тих, хто загинув в Афганістані або помер згодом, «одним із найважливіших для учасників бойових дій». «Це справедливо і правильно, держава повинна допомагати таким сім'ям, бо вони жили, живуть і житимуть з війною в серці. Необхідно, щоб держава усунула політичну складову і залишила повагу до воїнів-афганців — ці люди захищали своїх друзів, ними ми повинні гордитися. Повага до учасників бойових дій, їхніх сімей повинна стати нормою для нашої держави. Бо кризи приходять і минають, а подвиг залишається», — наголосив М. Томенко.

За його словами, цей закон почне діяти з 1 липня 2009 року. «Відкладення зумовлене необхідністю скласти реєстр таких потерпілих, а також тим, що бюджет на перше півріччя вже затверджено», — пояснив заступник Голови Верховної Ради України.

Одним із необхідних завдань допомоги воїнам-інтернаціоналістам М. Томенко вважає підняття на вищий рівень діагностики та лікування ветеранів. Зокрема, на його думку, необхідно вирішувати питання лікарської допомоги не лише на загальнодержавному рівні, а й на рівні обласних рад, можливо, й на базі госпіталів для учасників Великої Вітчизняної війни. «Ми повинні забезпечити цим людям своєчасне, якісне, безоплатне лікування. Це буде справедливо», — сказав М. Томенко.

Воїни-інтернаціоналісти, які проходять лікування в госпіталі, поставили питання перед Верховною Радою України про рівноправну та своєчасну виплату пенсій і надбавок, забезпечення житлом та автотранспортом інвалідів.

М. Томенко вручив Почесну грамоту Верховної Ради України головному лікарю госпіталя В. Нероді, сертифікат на обладнання рентгенкабінету, подарував госпіталю тенісні столи та інше спортивне обладнання.

На знімку: заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко відвідав госпіталь для воїнів-інтернаціоналістів «Лісова поляна», де поспілкувався з учасниками бойових дій в Афганістані та привітав їх із двадцятою річницею виведення радянських військ з цієї країни.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Обмінятися досвідом з азійськими колегами

10—11 лютого заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко перебуватиме з візитом у Нью-Делі (Індія).

У ході візиту заплановано проведення низки зустрічей із представниками офіційних кіл Індії. Зокрема, із заступником голови Ради штатів парламенту Індії М. Рахман Ханом, віце-спікером Народної палати парламенту Індії Ч. С. Атвалом, керівництвом трьох основних політичних партій Індії. Водночас Микола Томенко планує зустрітися з екс-Президентом Індії А. Каламом, міністром культури та туризму Амбікою Соні, державним міністром закордонних справ А. Шармою та першим заступником міністра науки і технології, співголовою українсько-індійського комітету з питань науково-технічного співробітництва професором Т. Рамасамі.

Прес-служба, секретаріат заступника Голови Верховної Ради України.

Допомогти воїнам-афганцям і автоперевізникам

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин відправив Прем'єр-міністру Юлії Тимошенко, Київському міському голові Леоніду Черновецькому та голові Комітету Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Валерію Сушкевичу листи за підсумками своєї зустрічі з представниками громадських організацій колишніх воїнів-афганців, яка відбулася в понеділок.

У листі на ім'я Прем'єр-міністра Володимир Литвин звертає увагу на необхідність вивчення питання пенсійного забезпечення учасників бойових дій, визнаних інвалідами, а також членів сімей загиблих воїнів-інтернаціоналістів та внесення відповідних законодавчих пропозицій.

Голова Верховної Ради України вважає за необхідне терміново вирішити питання про виділення 108 автомобілів учасникам бойових дій в Афганістані, що є інвалідами, та вжити заходів стосовно забезпечення воїнів-інтернаціоналістів санаторним лікуванням, ліками, лікувальними засобами, протезними виробами тощо, а також щодо недопущення закриття військово-патріотичних клубів.

Володимир Литвин також звернувся до уряду стосовно виділення коштів, передбачених державним бюджетом на 2009 рік, на заходи, присвячені 20-й річниці виведення військ колишнього СРСР з Афганістану, які відбудуться в Києві.

У листі на ім'я київського міського голови Володимир Литвин звертається з проханням знайти можливість провести зустріч із представниками громадських організацій воїнів-інтернаціоналістів для надання необхідної допомоги з проведення заходів із вшанування пам'яті загиблих, виділення відповідних коштів їх сім'ям, інвалідам війни—учасникам бойових дій в Афганістані, а також щодо вжиття заходів стосовно діяльності в Києві військово-патріотичних клубів та об'єднань з виховання молоді.

У листі на ім'я голови Комітету Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Валерія Сушкевича Володимир Литвин пропонує народним депутатам—членам комітету провести зустрічі з нагоди 20-ї річниці виведення військ колишнього СРСР з Афганістану, проаналізувати законодавство щодо пенсійного та медичного забезпечення воїнів-інтернаціоналістів та внести відповідні пропозиції.

***

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин відправив листи главам профільних парламентських комітетів за підсумками своєї зустрічі з представниками вітчизняних автоперевізників, яка відбулася в понеділок.

Зокрема, в листі на ім'я голови Комітету з питань транспорту і зв'язку Володимира Козака глава парламенту акцентує увагу на необхідності спрямувати роботу комітету на проведення детального аналізу практики застосування чинного законодавства, невідкладне опрацювання проектів нормативних документів, що стосуються галузі, та внесення на розгляд парламенту необхідних транспортникам законопроектів. «Прошу Вас спрямувати роботу комітету на якнайшвидше вирішення порушених питань, а про вжиті заходи поінформувати», — йдеться в листі.

У листі на ім'я голови Комітету з питань податкової та митної політики Сергія Терьохіна Володимир Литвин звертає увагу на порушені під час зустрічі нерозв'язані проблеми, пов'язані із забезпеченням рівних конкурентних умов з іноземними перевізниками, а саме: питання щодо введення нових транспортних засобів, сплати податку на додану вартість транспортних послуг з міжнародних автомобільних перевезень, спрощення процедури перетину кордону.

Ураховуючи вищезазначене, Голова Верховної Ради України доручив комітету прискорити опрацювання законопроектів №2766, №2778, №3141, №3444 та №3552, які внесено на розгляд парламенту за підсумками засідання уряду 9 липня 2008 року і які мають важливе значення для подальшої ефективної роботи автомобільних перевізників, та запропонувати їх для розгляду Верховною Радою на наступному пленарному тижні.

«Так само просив би Вас прискорити підготовку в комітеті законопроекту №3030 про внесення змін до Закону України «Про податок із власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів» та альтернативних до нього, визначивши, який, на думку комітету, доцільно прийняти за основу, і внести його на розгляд Верховної Ради України на наступному пленарному тижні», — зауважується в листі.

Голова Верховної Ради України відправив також лист міністру закордонних справ України Володимиру Огризку із проханням вжити заходів щодо поліпшення ситуації з візовим режимом з боку Європейського Союзу для українських автоперевізників.

Володимир Литвин нагадує, що Указом Президента від 28 серпня 2008 року уряду було доручено в місячний термін вивчити питання і внести пропозиції стосовно забезпечення врахування принципу взаємності у регулюванні візового режиму для громадян України та держав—членів ЄС.

«Оскільки дотепер, як вбачається, наявних позитивних зрушень з цього питання не спостерігається, наслідком чого є певні фінансові та економічні збитки для нашої держави, просив би Вас, шановний Володимире Станіславовичу, використовуючи належний дипломатичний інструментарій, вжити заходів щодо поліпшення ситуації з візовим режимом з боку ЄС, зокрема для українських автоперевізників, ураховуючи специфіку цього виду діяльності та її вплив на економічний стан України», — зазначається в листі.

Прес-служба Верховної Ради України.

КС вирішив, хто контролюватиме архітектурно-будівельну сферу в АРК

КС визнав конституційним повернення Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо здійснення державного архітектурно-будівельного контролю та сприяння інвестиційної діяльності в будівництві» повноважень щодо державного архітектурно-будівельного контролю в АРК від Державної архітектурної інспекції АРК до територіального органу Державної архітектурно-будівельної інспекції України.

Також КС визнав конституційними низку інших пунктів зазначеного закону в частині надання повноважень щодо здійснення державного архітектурно-будівельного контролю в АРК територіальним органам, утвореним у складі Державної архітектурно-будівельної інспекції України.

У своєму рішенні Конституційний Суд України констатує, що Державній архітектурно-будівельній інспекції України та її територіальному органу в Автономній Республіці Крим надано повноваження щодо здійснення державного контролю у сфері містобудування в архітектурно-будівельній частині. Інші делеговані Автономній Республіці Крим законами України повноваження стосовно державного контролю за містобудуванням залишаються в її компетенції.

Водночас КСУ припинив провадження у справі стосовно перевірки на відповідність Конституції частини другої статті 31 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» щодо вилучення з відання виконавчих органів міських рад (за винятком міст районного значення) надання дозволу на проведення певних робіт, пов'язаних із будівництвом, у зв'язку з непідвідомчістю питання.

Богдан ЛАВРЕНЮК.

У центрі уваги — наша енергетична безпека

Учора під головуванням Президента України Віктора Ющенка відбулося засідання Ради національної безпеки і оборони України. Головне питання порядку денного — невідкладні заходи щодо забезпечення енергетичної безпеки України.

«На сьогоднішньому засіданні РНБО треба зробити розгляд, дати оцінку, висновки стосовно того, що було зроблено в цьому питанні за останні кілька тижнів», — сказав Віктор Ющенко, відкриваючи засідання. «Я наполягаю на тому, що речі, свідками яких ми стали, це речі, які напряму загрожують українській державності», — підкреслив глава держави, говорячи про події на газовому ринку.

Президент наголосив, що «максимально уникатиме персональних оцінок» і говоритиме суто про започатковані процеси, що можуть «нести велике зло для українського національного інтересу». І попросив учасників засідання сконцентруватися над державним розглядом цього питання і формулюванням тих висновків, які б «знаходилися подалі від персональних симпатій чи антипатій і були максимально наближені до національного інтересу», -повідомляє прес-служба глави держави.

Водночас В. Ющенко нагадав про події, що відбувалися з початку січня цього року на газовому ринку. Він підкреслив: розвиток кризи було розпочато далеко за межами України. «Вкотре я хотів би сказати міжнародній спільноті, яка добре розуміє і поділяє такий підхід і оцінку, що в Україні не було зроблено жодної дії для того, щоб сформувати будь-яку загрозу поставкам російського газу. Україна зробила все можливе, щоб транзит російського газу до країн Європи був забезпечений у рамках контракту», — сказав Президент. Він також наголосив: Україна повною мірою розрахувалася за російський газ минулого року і блискуче виконала свої обов'язки щодо його транзиту до країн Європи.

«Політика забезпечення транзиту газу до європейських країн — політика, яка повинна весь час бути на найвищому рівні», — заявив Президент. За його словами, та країна, яка хоче мати усталену незалежність, стабільність, повинна мати абсолютно чітку відповідь щодо формування власної енергетичної політики.

Донецький міський голова Олександр Лук'янченко прочитав студентам вузів відкриту лекцію про підготовку міста до Євро–2012 *(Укрінформ)*

У Харкові з госпіталю виписані 20 із 70 курсантів військового університету, які отруїлися неякісною їжею *(Укрінформ)*

РЕГІОНИ

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Риболовля з ризиком

З кожним днем кількість жертв зимової риболовлі зростає. Так, днями на водоймі поблизу села Нестерівці Дунаєвецького району провалилися під кригу п'ятеро рибалок. Тільки двоє з них змогли врятуватися. Тіла трьох довелося піднімати з триметрової глибини.

Рятувальники не завжди можуть допомогти людині, яка опинилася у крижаній воді. Людський організм здатен витримати таке «купання» лише впродовж 10 хвилин, а загин еменесників біля кожного ставка чергувати не може.

Прикрий випадок з рибалкою трапився нещодавно і у Хмельницькому. Лише 15 метрів відділяло чоловіка від берега, коли він провалився під лід. До місця пригоди негайно прибуло відділення пожежної частини та чергова зміна групи рятувальних робіт загону спецпризначення облуправління МНС. Рятувальники одразу розгорнули спецпристрій «Соломинка», котрий і допоміг постраждалому вибратись із крижаної води.

Ірина КОЗАК, Віра ШПИЛЬОВА.

КИЇВ

Куріння — прояв суспільного егоїзму

З січня місяця в Україні заборонено рекламу цигарок на зовнішніх носіях та транспорті. Громадянська мережа «Опора» розпочала однорічний моніторинг реклами тютюнових виробів, що охопить 10 міст України, у тому числі Київ, Львів та Харків. Перші отримані дані свідчать — реклама із зовнішніх носіїв та транспорту вже зникла. Однак на цьому зупинятися зарано.

— Нині Україна, — каже Ольга Айвазовська, ГО «Опора», — одна з трьох найбільш «заражених» тютюнопалінням країн. Щороку близько 100 тисяч українців гинуть від наслідків куріння. Крім того, серед курців — 46 відсотків жінок.

З цією ситуацією, переконані «опоряни», потрібно боротися. Як варіант — повна заборона реклами цигарок у країні та збільшення вартості акцизів. Закиди на кшталт, а чи не призведе це до того, що люди купуватимуть дешевші, менш якісні цигарки, відкидаються. «У нашій країні найнижчі порівняно з країнами СНД та ЄС акцизи. Це робить цигарки доступними усім верствам населення. Якщо ж ціни піднімуться, ми принаймні убезпечимо від паління дітей», — розповіла пані Айвазовська.

Не переймається майбутнім тютюновиробників і Василь Костецький, голова Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі:

— Мене найменше цікавить проблема високих податків та зменшення доходів виробників тютюну. Більше непокоїть те, що сьогодні всі, хто не палить, зіткнулися із проявом суспільного егоїзму з боку «корпорації тютюнокурців». Мимоволі ми стали пасивними курцями.

Проте, на думку пана Костецького, самими заборонами нічого не добитися. І змінювати насамперед необхідно свідомість людей. «ЗМІ створили та пропагують образ курця. Майже в усіх серіалах — прихована реклама куріння. Герої фільмів нервуються — і одразу беруться за цигарки», — каже Василь Костецький. Попередні дані моніторингу свідчать, що найчастіше герої палять у вітчизняних та російських серіалах.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Сьогодні дніпропетровським серійним убивцям винесуть вирок

Виголошувати його почали ще вчора в переповненому залі засідань Апеляційного суду. Крім батьків підсудних, послухати вирок прийшли родичі їхніх жертв, а також чимало представників ЗМІ. Після прочитання кількох перших сторінок головуючий — суддя Іван Сенченко попросив «телекамери» залишити зал засідань: оскільки рішення суду велике за обсягом, за день його не прочитати, пояснив суддя і запросив журналістів на завтрашнє ранкове засідання.

Засуджені В. Саєнко, В. Ганжа та І. Супрунюк.

Троє молодих хлопців на лаві підсудних зовні були спокійними, не уникали зйомок численних фото- і телекамер. Не хизувалися, але й не соромилися, не ховали очей... У те, що вони вчинили, й досі важко повірити. Одного з них звинувачують у 21 навмисному вбивстві, другого — у 18 вбивствах, обох прокурор вимагав засудити до довічного ув'язнення. Третьому, який обвинувачується у замаху на навмисне вбивство і розбійному нападі, загрожує (знову ж таки, на вимогу прокурора) 14 років ув'язнення. Утім, сьогодні стане відомо, чи підтримає таке покарання суд.

У травні 2007-го їм було по дев'ятнадцять. І на своє криваве полювання вони вийшли без видимих на те мотивів. Їхніми жертвами були люди, які випадково траплялися на дорозі. Вони не зглянулися ні на 14-літнього підлітка, ні на 60-літню людину. Під час слідства один із них зізнався, що коїв «убивство заради вбивства», інший — що пішов на це заради наживи, хоч у їхніх жертв було мало чим поживитися. Хіба що мобільним телефоном, золотим ланцюжком, найбільше — моторолером. Часом вони навіть не обшукували свої жертви, яких забивали до смерті. Слідчі з самого початку виключали, що злочини були скоєні спонтанно, під впливом миттєвого настрою: знаряддя вбивства — вилучені молотки, металеві труби, наповнені монтажною піною, свідчили про те, що до них ретельно готувалися.

Свій страшний слід зловмисники залишили в Дніпропетровську, Дніпродзержинську, Новомосковську, Дніпропетровському та Новомосковському районах на Дніпропетровщині, а також у Кирилівці Запорізької області. Пересувалися на автомобілі, який належав одному з них. Бувало, за одну ніч від їхніх рук гинула не одна людина. У липні того самого 2007-го правоохоронці зупинили «кривавих хлопчиків».

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.
Дніпропетровськ.
Фото Миколи МЯКШИКОВА (з архіву Укрінформу).

Трьох осіб позбавили життя за... 100 гривень

Правоохоронці затримали двох харків'ян, 1989 і 1985 років народження, котрих підозрюють в убивстві трьох осіб у Харкові п'ятого лютого. Обидва затримані раніше судимі, про це повідомив начальник ГУМВС України у Харківській області генерал–лейтенант міліції Віктор Развадовський.

Усі подробиці розкриття злочину міліція обіцяє повідомити на спеціальній прес-конференції. Але вже зараз відомо, що трьох осіб позбавили життя за... 100 гривень.

Молодшому зі злочинців немає і двадцяти років. Він вийшов на волю торік у травні. Відбував покарання за завдавання тяжких тілесних ушкоджень дівчині, котра згодом померла. Старший був засуджений за викрадення і розбійний напад. У затриманих вилучено речові докази — знаряддя убивства, ніж і викрутка.

За попередньою версією, вони спочатку напали на старшого чоловіка, який саме повертався додому, провівши знайому. На його тілі було 11 поранень. Злочинці відібрали у жертви 100 гривень і ключі від квартири. Свідками злочину стали літня жінка та її син. Обох злочинці теж жорстоко вбили: матері завдали 25 поранень, сину — п'ятнадцять. Правоохоронці підозрюють їх ще в дев'ятьох нападах, один із них було скоєно того самого дня. Не виключено, що обоє перебували під дією наркотиків.

До речі, особливо небезпечного злочинця, який втік раніше від харківських міліціонерів, недавно затримали під Києвом. З моменту втечі він скоїв ще один тяжкий злочин.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Комісія проти «неетичних» зошитів

Не продавати шкільні зошити та щоденники з інформацією або зображеннями, що порушують етичні, гуманістичні, моральні норми, нехтують правилами пристойності та не враховують особливої чутливості дітей, рекомендувала «Рівнекнизі» й торговельним закладам постійна комісія Рівненської облради з питань духовності, культури та соціальної політики. Депутати звернулися також до управління освіти і науки облдержадміністрації, щоб воно заборонило використання «неетичних» зошитів у загальноосвітніх закладах. У такий спосіб тут відреагували на відповідне звернення Національної експертної комісії з питань захисту суспільної моралі.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

ФОТОФАКТ

Понад 30 музичних, вокальних, хореографічних ансамблів і солістів взяли участь у святі творчих колективів національних меншин, що населяють Черкащину, зокрема й ансамбль «Цуземан» німецької громади (на знімку).

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Євпаторія без тепла, а Ялта ще й без гарячої води

За борги у Євпаторії відключили опалення. У місті холодно скрізь, окрім пологового будинку і будинку літніх людей. Зупинено роботу 25 котелень місцевого філіалу «Кримтеплокомуненерго», який за січень розрахувався за газ лише на 30%. Напередодні без тепла і гарячої води залишилися 85% житлових будинків Ялти, проте без опалення не залишили лікарні та школи, хоча міські котельні не отримали ліміти газу через борги.

«Кримгаз» повідомив про масові відключення: під загрозою зупинки опинилося 15 підприємств-тепловиробників. Коли запрацюють котельні, невідомо. За даними уряду автономії, загалом комунальники півострова заборгували за блакитне паливо 128 млн. грн., а населення — удвічі більше. Це одна з найбільших сум боргу серед регіонів України. Рівень розрахунків кримських теплоенергетиків за газ у поточному році становить 29%.

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

Ліквідовано канал товарної контрабанди

Він проходив у районі селища Червонопартизанськ Свердловського району. На вантажних автомобілях зловмисники намагалися провести через кордон трикотажний одяг, вартість якого оцінюють майже в мільйон гривень. До складу угруповання входило 15 осіб, більшість — робітники місцевої шахти. Для безперешкодного проходження тієї частини кордону, де прокладено прикордонні рови, контрабандисти використовували кустарно виготовлені металеві пристрої. Формування, членами якого є також кілька росіян, діяло з дотриманням особливого режиму конспірації. Автомобілі переміщалися на великій швидкості, без світла. Зловмисники користувалися радіостанцією, що забезпечувала прихований зв'язок на певній, тільки їм відомій частоті. Нагромадження вантажу відбувалося на складських приміщеннях у прикордонному районі. Слідство вивчає механізм діяльності угруповання і перевіряє його причетність до інших видів контрабанди.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

Останнім часом у зв'язку з тим, що кількість нелегалів, які використовують Україну як транзитну державу, значно зросла, прикордонники стали ретельніше перевіряти громадян, котрі перетинають кордон.

50 тонн отрути утилізують в Польщі

Митне оформлення незвичайного вантажу проведено у Вінниці — у Польщу буде відправлено 50 тонн заборонених до використання отрутохімікатів.

За інформацією прес-служби Державного управління охорони навколишнього природного середовища у Вінницькій області, це перший випадок, коли нерозпізнані і непридатні до використання пестициди знешкоджуватимуть за межами держави. Тендер на їх ліквідацію виграла одна з польських фірм, уточнили екологи.

Загалом на Вінниччині залишається майже дві тисячі тонн отрутохімікатів із колишніх колгоспних складів. Половина з них завезена на зберігання з інших регіонів держави. «Чужі» пестициди зберігаються у сховищі біля селища Джурин Шаргородського району. Фахівці називають цей об'єкт зоною підвищеної техногенної небезпеки. Поки що звідси не утилізовано жодної тонни пестицидів. У Польщу відправлять отрутохімікати зі складів обласного підприємства «Сільгоспхімія» у Калинівському районі. Торік звідси вивезли на утилізацію в Шостку Сумської області 20 тонн пестицидів. На повне знешкодження усіх наявних у регіоні отрутохімікатів, за попередніми підрахунками, треба витратити більш як 20 мільйонів гривень.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Будівельники хотіли заробити на бібліотеці

Чернігівська обласна бібліотека ім. В. Короленка виграла позов до приватного підприємства, яке здійснювало капітальний ремонт цього закладу. Господарський суд Чернігівської області присудив будівельній організації відшкодувати 20 тисяч гривень бюджетних коштів, «зароблених» шляхом приписок. Їх, до речі, виявило КРУ. Тільки за операцію «Очищення дверних блоків від олійної фарби методом випалу паяльною лампою» на площі 32,3 квадратних метра ремонтники витратили аж 227 літрів бензину! Крім того, вони, закупивши шпаклівку за 1,49 гривні за кілограм, в акті виконаних робіт оцінили її уп'ятеро дорожче. Тепер «навар» доведеться повертати.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Влада чубиться, люди — протестують

Депутати Херсонської обласної ради планують оголосити протест проти обіцянки голови облдержадміністрації стосовно виділення з обласного бюджету шести мільйонів гривень на виплату зарплат працівникам Херсонського машинобудівного заводу «Славутич». Заяву Борис Сіленков озвучив під час телевізійного ефіру в програмі Савіка Шустера. Тим часом депутати сприйняли її як безпідставну: чому приватну структуру має фінансувати своїм коштом обласна громада?

Нагадаємо, що на машинобудівному заводі, колись відомому велеті комбайнобудування, склалася вкрай непроста ситуація. Доведені до відчаю працівники кілька днів пікетували приміщення облдержадміністрації та облради, вимагаючи уваги до свого підприємства. На їхнє переконання, ситуацію має «розрулити» влада, виступивши поборником того, щоб повернути комбайновий у власність держави. Завод, котрий уже кілька разів міняв назви та власника, нині не працює. Готову продукцію із цехів вивезли, не розрахувавшись із колективом, а борг із зарплати перевищив уже п'ять мільйонів гривень. Свої претензії колективу спрямувати нікому: голова правління Олександр Олійник перебуває невідомо де. Натомість на прохідній робітників зустрічає друкований папірець, де сказано, що роботу припинено до 1 березня, а бажаючі звільнитися мають приходити «тільки по понеділках і вівторках». У розпачі люди кілька днів тому взяли прохідну штурмом, знісши турнікети та відсторонивши охорону. Надію покладають тепер уже на обласну владу. Ініціативна група заводчан разом із головою ОДА Борисом Сіленковим та міським головою Херсона Володимиром Сальдо взяла участь у прямому ефірі на всеукраїнському телеканалі, озвучивши своє бажання бачити підприємство під опікою держави. А зарплату, запевнив голова облдержадміністрації, вони отримають з обласного бюджету.

Алла БРУСИЛОВА.

ФОТОФАКТ

В японському місті Саппоро на острові Хоккайдо відкрито фестиваль снігових скульптур.

Фото СІНЬХУА Укрінформ.

«Марафон здоров'я» стартував у Севастополі

Про початок благодійної акції **повідомила на прес-конференції доктор медичних наук Ольга Богомолець.** Перший тур Всеукраїнського марафону триватиме з лютого по квітень. Безплатне діагностування учнів шкіл-інтернатів на раннє виявлення захворювань на меланому буде проведено за допомогою єдиного в Україні епілюмінісцентного дерматоскопа. За словами О. Богомолець, одне з головних завдань акції — надання допомоги дітям-сиротам і дітям із малозабезпечених родин, які як ніхто потребують сучасного медичного онкологічного обстеження. Адже, як підтверджує статистика, в Україні смертність від захворювань на меланому становить до 95 відсотків від кількості виявлених випадків, у США — всього п'ять відсотків. І причину лікар називає одну — пізня діагностика. Тому своїм туром по країні вона хоче привернути увагу суспільства до проблеми.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Соломою школу не зігрієш

На опалення шкіл у розрахунку на одного учня в Семенівському районі Полтавської області за рік витрачають від 330 до півтора тисяч гривень.

При цьому через низьку якість вугілля в багатьох приміщеннях температурний режим дотримати не вдається. Порятунком може стати застосування альтернативного палива. Таку можливість, зокрема, обговорювали днями на громадських слуханнях «Стан і перспективи розвитку освіти у Семенівському районі». Система опалення у школах уже давно застаріла. Краща ситуація там, де встановлено газові котли, та за нинішніх цін на газ коштів, закладених бюджетом, може не вистачити. Єдина реальна перспектива — перехід на альтернативні джерела енергії: солому, тріски, очерет тощо. Так люди не тільки збережуть екологію, а й значно зменшать навантаження на освітній бюджет.

Хоча не все так просто. За нинішнім законодавством діє принцип: цього року зекономив — наступного грошей отримаєш менше на зекономлену суму. Як зекономити так, щоб наступного року не мерзнути, полтавські освітяни поки що не вигадали.

Лариса КОБА.

Полтавська область.

СВІТ КОРОТКО

АВСТРАЛІЯ

Причиною страшної пожежі назвали підпал

Внаслідок лісових пожеж в Австралії загинуло близько двох сотень людей. Смертельні випадки зафіксовані у районах Флавердейл, Клонбінан і Кілмор. Найбільш руйнівними визнано два вогняні фронти, які буквально стерли з лиця землі цілі міста на своєму шляху. Це напрям на північний схід від Мельбурна, включаючи Кінглейк і Мерісвілл, де вогонь пройшовся 100-кілометровим «маршем», і місто Гіппсланд, що згоріло дощенту. **За даними ЗМІ,** в результаті пожеж знищено щонайменше 750 будинків, сотні людей залишилися без даху над головою. Відкрито наметові табори, куди постійно поступають нові погорільці. У поліції вважають, що причиною лісових пожеж є підпал.

ЧЕХІЯ

Подолати кризу допоможе саміт

Щоб скоординувати дії європейців у подоланні економічної кризи, Чехія скликає неформальний саміт глав держав та урядів ЄС. Його планують провести до кінця лютого. Точну дату буде визначено на зустрічі чеського прем'єр-міністра Мірека Тополанека з главою Єврокомісії Жозе Мануелем Баррозу, де йтиметься про вжиті антикризові заходи та їх ефективність, а також заяви ряду європейських політиків про необхідність проведення протекціоністської економічної політики з метою підтримки національних ринків праці.

ІЗРАЇЛЬ

Дострокові парламентські вибори

В Ізраїлі — дострокові вибори до кнесету (парламенту) 18-го скликання. До виборчих списків увійшли 34 партії і виборчі блоки, проте на проходження 2-відсоткового порогу можуть розраховувати не більше 15.

За даними останніх опитувань, на 25 місць можуть розраховувати партії «Лікуд» під керівництвом Біньяміна Нетаньяху та «Кадіма» на чолі з Ципі Лівні. Третє і четверте місце з приблизно 17 мандатами, як очікують, поділять партія Авігдора Лібермана «Наш дім — Ізраїль» і «Авода» під керівництвом Ехуда Барака. Ультраортодоксальна ШАС мала рейтинг в 10 мандатів. Решта претендентів не може розраховувати на входження в уряд.

ФРАНЦІЯ

В темряві 300 тисяч сімей

Понад 300 тис. сімей були позбавлені електрики через потужний ураган, який учора обрушився на західні і північно-західні департаменти Франції. В окремих районах на морському побережжі, за даними метеослужби, швидкість вітру сягала 130—140 км/год. Найбільше через стихію постраждали департаменти Вандея і Приморська Шаранта. Через штормове попередження, передане напередодні службою «Метео Франс», паризькі аеропорти Руасі і Орлі оголосили про тимчасове припинення польотів.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 24 (4524)
СЕРЕДА, 11 ЛЮТОГО 2009

У Кам'янці–Подільському вирішили встановити пам'ятний знак адміралу флоту, двічі Герою Радянського Союзу Сергію Горшкову, який є уродженцем міста, *повідомив наш власкор Віра ШПИЛЬОВА*

У Києві оголошено конкурс на кращий проект меморіального комплексу пам'яті журналіста Гонгадзе *(прес–служба КМДА)*

СПОРТ

Рінкон відзначив повернення голом!

«Динамо» (Україна, Київ) — «Спарта» (Чехія, Прага). 2:0. Голи: Нікович, 2, Рінкон, 64.

«Динамо»: Богуш, Допілка, Саблич, Бетао, Гіоане, Корреа, Гусєв, Нінкович, Чернат, Рінкон, Кравець.

«Спарта»: Блажек, Губер, Ржепка, Памич, Губник, Кладрубський, Цофчак, Земан (Матушович, 70), Вацек, Голенда (Вілфрід, 77), Пояса (Еслінек, 70).

Лідер чемпіонату України без дюжини своїх гравців, котрі роз'їхалися по національних збірних, досить легко розібрався з одним із елітних клубів Чехії. Кияни, як і належить серйозним командам європейського рівня, довели, що мають в обоймі два десятки сильних футболістів, котрим до снаги вирішувати поставлені завдання.

Дуже приємно, що своє повернення до «Динамо» забитим м'ячем відзначив Рінкон. Йому після повернення до Києва з Бразилії, де він був в оренді, поставили завдання скинути вагу до потрібного рівня. І Рінкон, як бачимо, впорався з цим. І дуже хочеться вірити, що улюбленець київської торсиди буде корисним «Динамо», як і раніше. Ласкаво просимо, Діого!

* * *

Футбол. Контрольний матч збірних (U-21). **Туреччина—Україна. 2:2.** Ізмір. 10 лютого. **Голи:** Тевсіт Косе, 19, 62 (п) — Фурта, 5, Касян, 59. **Україна:** Загладько (Шеліхов, 46), Сахневич, Ярмоленко (Білдовський, 46), Вовкодав, Касян, Яворський, Фурта, Матвеєв, Федорчук, Голодюк (Фартушняк, 46), Поступаленко (Білий, 46).

Реванш киян

Хокей. Відкритий чемпіонат Росії. Вища ліга. Дивізіон «Захід». 9 лютого. **«Сокіл» (Київ) — «Рязань». 3:2 (1:0, 0:1, 2:1)**. Після програшу в першому матчі в одну шайбу, кияни, котрі грали вже основним складом, взяли реванш і продовжують упевнено посідати другу позицію в турнірі.

«Дмитров» — 135 очок, «Сокіл» — 132, «Рись» — 117, МХК «Крылья Советов» — 115, Рязань» — 100, «Капітан» — 92, «Белгород» — 69, «Липецьк» — 62, «Крилья Советов» — 61, ВМФ — 58, «Кристал» — 51, «Титан» — 40.

* * *

Теніс. Кубок Федерацій. Наступний суперник збірної України — команда Аргентини. Матч відбудеться 25-26 квітня на корті суперника.

В. Б.

ГРОШІ

Полюбовно за розрахунком

Нацбанк на два роки спростив комбанкам процедуру реструктуризації проблемних кредитів громадян, а їм залишив надію домовитися з банкірами полюбовно.

Власне, такий підтекст закладено в постанову Нацбанку «Про окремі питання діяльності банків», яка набрала чинності 5 січня. Всі «питання» стосуються відновлення порозуміння між банкірами і їхніми клієнтами-позичальниками, яке серйозно похитнуло зростання курсу іноземних валют.

І змістом, і духом ця постанова перегукується з грудневою, яка стосувалася можливої пролонгації (відтермінування дії) кредитних угод з підприємствами і організаціями. Проте, судячи з того, як пролонговують кредити для аграрного сектору, банки ще не готові вирішувати все полюбовно навіть за розрахунком. Торік обсяг їхніх зобов'язань зріс на 52,5 відсотка, до 805,8 мільярда гривень, активи (головно за рахунок кредитних операцій) — на 54,97 відсотка, до 927,2 мільярда гривень. Це переконливо доводить, що банки мають гостру зацікавленість у відновленні докризових обсягів кредитування. Тим часом дорогу між банками і позичальниками перебіг чорний кіт недовіри.

Обсяг кредитів для громадян сягнув 273,4 мільярда гривень, поза тим можливості їх обслуговувати різко впали почасти через втрату доходів і доступу до депозитів, а почасти через зростання курсів іноземних валют до гривні. Якщо загальна заборгованість за валютними кредитами становить 56 мільярдів гривень, то позичальники тепер вимушені погашати близько 50 мільярдів гривень додатково. Тим часом, скажу ще раз, дорогу між банками і позичальниками перебіг чорний кіт недовіри.

Нічого нового, зауважите ви, чимало банків й без того пропонували клієнтам так звані «кредитні канікули» — відстрочку від півтора до трьох років. Авжеж, але далеко не усім. І це коштувало недешево, бо при цьому встановлювали здирницьку комісію, оформляли заставу на платній основі, а найпоширеніша схема таких «канікул» здебільшого не зачіпала термінів кредитування, що рано чи пізно збільшувало вартість кредиту. Поза сумнівом, і реструктуризація обійдеться недешево, але це єдино вірний спосіб вийти з глухого кута, в який загнали банківську систему глобальна криза і нерішучі дії регулятора.

Нарешті визнано: розумний компроміс може врятувати і банки від банкрутства, і позичальників — від шокової неплатоспроможності. По-перше, регулятор мінімізує втрати кредитора — спрощує процедуру капіталізації банків, дозволяє їм на власний ризик реструктуризувати заборгованість за кредитами, які подорожчали. По-друге, обіцяє не посилювати резервні вимоги, якщо заборгованість за кредитами виникла через подорожчання долара. По-третє, гарантує не застосовувати адміністративних стягнень за порушення, спричинені зростанням валютного курсу. А регулярне погашення реструктурованого кредиту або відсотків за ним може бути підставою для підвищення категорійності кредитної операції.

Для позичальника важливіше почути рекомендації Нацбанку, в який спосіб проводити реструктуризацію. Скажу просто: банкам рекомендовано подовжувати терміни дії кредитних угод та (або) зменшувати місячні внески до прийнятного рівня.

Наївно думати, що банкіри підуть на реструктуризацію геть усіх боргів, бо вони свідомі того, що це лише спосіб, який тільки відтерміновує проблеми. До того ж вони мають чимало клієнтів з фінансовими можливостями і небажанням платити за рахунками. Хтось втратив платоспроможність через падіння доходів, а хтось, наприклад, сидить в очікуванні тимчасових адміністрацій у проблемних банках і грунту для обміну свого валютного кредиту на чийсь валютний депозит (з відповідною доплатою).

Поза тим банкіри схвально відгукуються на постанову НБУ. Адже, крім іншого, відтепер і до 2011 року вони враховуватимуть у регулятивному капіталі субординовані кредити у валюті за поточним курсом, а також матимуть індульгенцію від штрафних санкцій за порушення вимог до максимальних кредитних ризиків.

Ще вчора й банки, й позичальники не встигали рахувати гроші, а тепер залишається тільки на них розраховувати.

Сергій ВЛАД.

Криза кризою, а амбіції за розкладом

Цими днями в Севастополі, на базі Чорноморського флоту РФ, заплановано провести виїзну колегію Міноборони Росії за участі найвищих керівників відомства. За одержаною інформацією, на ній мають розглядатися і питання передачі Україні кількох об'єктів ЧФ, зокрема, спорткомплексу, кількох ремонтних і обслуговуючих підприємств та незавершених житлових будинків для російських військовослужбовців. Чим спричинена ця нечувана щедрість? — запитаєте ви. Напевно, що не благородним наміром нарешті наповнити демагогічне гасло «жити по-братськи» конкретним змістом. «Гуманітарна» акція пояснюється простіше: у зв'язку з кризою стало важче утримувати плацдарм «російської слави» на українській території.

Скрутна економічна ситуація в Росії, стверджує «Флот 2017», «не може не вносити своїх корективи в геополітичні плани Кремля. Згортається багато амбіційних проектів у сфері внутрішньої і зовнішньої політики... Однією з перших ластівок кризи стало скорочення особового складу найвитратніших закордонних контингентів, зокрема Чорноморського флоту». Відомо, що ця структура, крім суто військових функцій, виконує ще й політичне завдання Москви і є елементом тиску на Київ, однак здійснювати цю «почесну історичну місію» стає дедалі проблемніше. Бойовий ЧФ опинився в заручниках своєї розгалуженої інфраструктури — з усіма її соціально-побутовими та культурними об'єктами. Одна справа — дерти «кепку» за зміцнення своєї присутності в Севастополі і зовсім інша — підпирати цю присутність матеріально. Оскільки уряд Москви через кризу змушений згортати шефську допомогу флоту, Юрію Лужкову свої українофобські волання доведеться вимірювати акустикою недозбудованого житла для «чорноморців». І хоч звук у порожнині гучніший, навряд чи ця «художня» деталь надихне мерських «фанів» на вигуки «браво!».

Уже цитований «Флот 2017» робить з усього цього оптимістичний висновок: «Будь-яка криза, крім негативу, несе й позитивну складову... Можливо, саме ця світова фінансова криза змусить врешті-решт Росію зосередитися на своїх справді серйозних внутрішніх проблемах і на побудові добросусідських і рівноправних відносин з партнерами, замість того, щоб грати традиційну, але старомодну роль старшого брата».

Висновок, звичайно, хороший, однак не позбавляє сумніву. Здається, не тільки світова економічна скрута, а й планетарна катастрофа (не до ночі буде сказано) не вилікує нашу сусідку від її «заморочок» про неоімперську велич. Бо що таке ймовірна «подачка» спорткомплексом чи ремонтним заводом на тлі заяв російських достойників — від президента й прем'єра до міністерських чиновників, не кажучи вже про політичну дрібноту: вони до 2017-го не те що виводити флот не будуть, а навіть обговорювати це питання не збираються. І їх isolutely не турбує, що переміщення ЧФ з орендованих баз у рідні бухти може розтягнутися на роки.

«Ось настане 2017 рік — а там видно буде», — «дипломатично» натякнув на перспективи «добросусідства» посол РФ в Україні Віктор Черномирдін. Чим саме нам «завидніється», популярніше роз'яснив «намісник» Костянтина Затуліна у Севастополі Володимир Соловйов: «Не знаю, що трапилося б, якби флоту довелося піти в 2017 році. Гадаю, те, що трапилося в Південній Осетії, видалося б дрібницею порівняно з цим». Ось вам і вся «рівноправність» партнерів!

Людмила КОХАНЕЦЬ.

***P. S.** До речі, наприкінці місяця припиняється робота вузлів системи попередження про ракетний напад, що розташовані в Севастополі та Мукачевому. Генеральний директор Національного космічного агентства України Юрій Алексеєв уже попередив Москву, що у зв'язку з денонсацією українсько-російської угоди про їх використання (цей крок, між іншим, ініціювала Держдума РФ) станції буде вимкнено 26 лютого о 00.00 год. Київ має намір перевести РЛС з режиму бойового чергування в інтересах Росії на режим контролю космічного простору. Російські військові «специ» стверджують, що ці «втрати» не позначаться на боєготовності їхніх ЗС. Хоча відомі й інші оцінки цієї самої боєготовності. Не тільки в Україні є відверті міністри. У Росії значні генерали також посилають «SOS» про насправді далеко не найліпші справи в «переможній і легендарній» армії. І, напевне, це стане найголовнішою темою на виїзній колегії...*

Без терміну давності

20 років тому 15 лютого радянські війська залишили Афганістан. Позаду дев'ять місяців введення і більш як дев'ять років війни, на якій побували 150 тисяч наших співвітчизників. Хоча побували — слово недоречне. Вони воювали, гинули, поверталися додому інвалідами. 3360 загиблих, 72 зниклих безвісти. У 711 дітей ця війна забрала батьків, у 505 жінок — чоловіків. А матері!.. Лукавлять ті, хто каже: це не наша історія. То була війна держави, якої нині й не існує. Люди, що воювали в тій війні, живуть поруч. А в пам'яті немає терміну давності.

На знімку: в Чернігові відбулася військово-історична конференція «Спецоперація радянських військ в Афганістані 1979—1989 років». «Афганцям» є що пригадати.
Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

ФОТОФАКТ

Командир 3-ї парашутно-десантної роти Олександр Дадочкін і капітан медичної служби, голова ради ветеранів-афганців Печерського району Києва Рафік Камалов під час вшанування ветеранів війни в Афганістані у Печерській райдержадміністрації столиці.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Припиняється робота вузлів системи попередження про ракетний напад, що розташовані в Севастополі та Мукачевому

«Перечитавши інформаційні посилання столичної влади, доходиш висновку, ніби в неї поїхав «дах»...

Голові КМДА Леоніду Черновецькому вочевидь не до вподоби офіційна назва його посади. Він також не вживає й м'якшої форми звертання — міський голова, надаючи перевагу назві, яку сам і вигадав: «Мер усіх киян». Щоправда, важко дібрати, з якого саме дива він дійшов висновку, ніби може претендувати на таке визнання?

...Недавно зателефонував син, котрий перебуває у тривалому закордонному відрядженні. Він не був удома майже два роки, але за тутешніми новинами стежить: «Що у вас відбувається? Як ви без тепла і світла? Що з тарифами на комунальні послуги?»

Синове занепокоєння спонукало замислитись. Адже насправді: перечитавши інформаційні посилання столичної влади, доходиш висновку, ніби в неї поїхав «дах» — підвищення тарифів на комунальні послуги в декілька разів, вимкнення електроструму в дитячих дошкільних закладах і школах, поліклініках, повідомлення, що альтернативного мазуту для обігріву міста залишилося на кілька днів. А також, що в когось щось відбиратимуть, багаті платитимуть за бідних, причому до категорії заможних громадяни можуть потрапити лише тому, що одержують зарплату, заклики до бабусь і дідусів «стукати» на сусідів, котрі здають в оренду квартири чи кімнати, смиканина з підвищенням плати за проїзд у громадському транспорті...

Не перелічити «новацій» «мера всіх киян», від яких люди зі слабкими нервами хапаються за серце, а «швидкі» не встигають виїхати на всі виклики гіпертоніків? Хіба від такої «політики» градоначальника не поїде «дах» у кого завгодно?

Тим часом сам він запевняє киян, що все робить правильно. Без будь-яких на те підстав, оскільки у нашого благодійника немає навіть приблизного плану розвитку міста. Адже коли б він був, то Черновецький щоразу не жахав би нас несподіванками на кшталт підвищення тарифів у рази. Утім, він досягнув лише одного: вже ніхто не дивується повідомленням, приміром, що місто будь-коли може залишитися без газу. Як і періодичним відключенням гарячої води і зниженням тепла в батареях...

Пан Черновецький бореться з проблемами в дивний спосіб, посилаючи «привіти» киянам, від яких важко очухатися. Скажімо, як це було з «реформуванням» медицини в столиці, коли він, порушуючи Конституцію, оголосив її у столиці платною — через «іноземців, які приїжджають з великими грішми, лікуються у нас і дають медикам хабарі».

Хто сперечається: реформувати галузь охорони здоров'я потрібно, зокрема й запроваджуючи страхову медицину. Але київський градоначальник обрав для цього щонайменше сумнівний спосіб. Та й у киян побутує інша думка: справи в медичному забезпеченні городян поліпшаться лише тоді, коли наші можновладці, в тому числі «мер усіх киян» і члени його родини обслуговуватимуться не в спеціальних закладах, а в звичайних районних, де лікуються усі городяни...

Фото Олександра СИНИЦІ (з архіву УНІАН).

А поки що завдяки «меру всіх киян» життя у місті дедалі дорожчає, мешкати в ньому стає дедалі небезпечніше: кількість квартирних крадіжок і пограбувань на вулицях, за статистикою правоохоронних органів, зростає. Як і кількість обдурених різноманітними фінансовими оборудками людей, а також безпритульних, безробітних, жебраків. Про корупцію, блат, кумівство у міських органах влади годі говорити. Але пана Черновецького це не обходить, бо він не стомлюється підкидати нам щоразу нові проблеми. Допоки?

Василь МАРЧЕНКО,
службовець.

На знімку: так люблять главу КМДА його улюблені бабусі...

Уникати утворення... сміття

А ЯК У НИХ?

Збільшується і розширюється споживання різних продуктів — постає питання, що робити з побутовими відходами та пластиковою і скляною упаковкою? Не тільки на мегаполіси, а й на невеликі населені пункти насувається небезпека тонути у горах сміття. З цією проблемою поки що не вдається впоратися Києву: купи смердючих відходів поблизу житлових будинків, у приміських зелених зонах та лісах стали невід'ємною часткою ландшафтів.

Тим часом наші сусіди по континенту успішно її розв'язують, перетворюючи відходи на золото: підприємства, які займаються їх збиранням і переробкою, стають мільярдерами. Нещодавно ЄС оприлюднив амбітну мету: до 2020 року з кожної тонни сміття половину переробляти. Хто не вірить, що це можливо, — може ознайомитися з досвідом Чехії — європейського лідера в галузі переробки різних відходів, зокрема пластикових.

Яскраво-жовті контейнери для них побачите всюди у Чехії. Тамтешні мешканці слухняно приносять сюди пластикову упаковку. Її у Чехії переробляється 45%. Навіть такі передовики у сфері захисту довкілля, як Німеччина (переробляється 40% пластикових відходів) та Австрія (35%), не роблять це краще!

Мілан Гавел — експерт із екологічної організації «Арніка» каже, що сортування і переробка сміття — давня традиція. Громадяни споконвіку ретельно відділяли один вид сміття від іншого, а нині, зокрема, також папір від скла.

Але чехи пішли ще далі, вважаючи, що краще постаратися уникати утворення... сміття, ніж потім думати, що з ним робити. Мілан Гавел каже: «Люди ще мало переймаються тим, як уникнути утворення сміття. Приміром, кожен чех щороку споживає йогурт, упакований приблизно в 130 пластикових стаканчиків. На мій погляд, використання скляних ємностей, як це було раніше, значно вигідніше. Адже пластик складно утилізовувати. А якщо його просто спалювати, то отримаємо назад лише п'ять відсотків енергії, використаної для виготовлення цих упаковок, не кажучи про забруднення довкілля».

Щоправда, в переробці скла Чехія посідає далеко не перші місця: лише кожна третя пляшка — 70% опиняється на смітнику. І хоч це теж високий показник, але не 100%, як у скандинавських країнах і Бельгії.

А фахівці Київської міської державної адміністрації уже полічили, скільки саме пластикових стаканчиків з-під йогурту щороку викидає на смітник середньостатистичний киянин? Ні? Значить, ми ще довго будемо потопати у смітті навіть на Хрещатику...

Марина ЗАЙЧЕНКО.

Коштів вистачить для всіх пенсіонерів

Київські пенсіонери занепокоєні: містом точаться чутки, що в бюджеті Пенсійного фонду бракує коштів для виплати пенсій. Чи є для таких розмов підстави, **редакція попросила розповісти начальника головного управління Пенсійного фонду України у Києві Надію ВЕРНИГОРУ.**

— Ні, це лише чутки. Приміром, за січень пенсію виплачено в повному обсязі та без порушень термінів. Фінансування її виплат і грошових допомог у лютому відбувається відповідно до встановлених графіків і в повному обсязі.

У головному управлінні Пенсійного фонду України в Києві перебуває на обліку 706 тис. пенсіонерів. Потреба в коштах на фінансування у виплаті пенсії та грошової допомоги на лютий становить 947 млн. грн. Потреба на виплату пенсії і грошової допомоги через поштові відділення зв'язку — 402 млн. грн.

Надходження власних коштів у січні становило 1175,3 млн. грн. — 109,9% планових показників. На лютий головному управлінню Пенсійного фонду України у Києві доведено Тимчасовий розпис надходження власних коштів — 1339,2 млн. грн.

Потреба на виплату пенсій і грошової допомоги через банківські установи, уповноважені здійснювати виплату пенсій, становить 388,6 млн. грн. Виплата пенсій відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби та деяких інших осіб» на лютий — 156,0 млн. грн.

Каштан свого імені

Як увічнити своє ім'я? Дуже просто: варто лише внести 75 тис. грн. на рахунок «Київзеленбуду». За ці кошти, пояснює заступник начальника підприємства Олег Лукаш, закуповують саджанець, висаджують його, установлюють огородження і латунну табличку з інформацією, хто зробив внесок, і доглядають за деревом.

У такий спосіб на головній вулиці столиці планують облаштувати алею каштанів. Щоправда, заступник начальника «Київзеленбуду» не зміг сказати, коли розпочнеться висадження «меценатських» дерев, оскільки «порядок залучення бажаючих ще розробляється».

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Бал на 250 доларів! Повеселимося?

Попри економічну кризу, у результаті якої багато киян змушені виживати, міський голова Леонід Черновецький вирішив провести бал-карнавал на честь Дня закоханих.

Захід розпочнеться в колонному залі Київської міської адміністрації 14 лютого о 19 годині вечора і триватиме до четвертої години ранку неділі. Крім журналістів, очікується близько 500 гостей. Вхід на карнавал буде платний — від 100 до 250 доларів. Купити квитки можуть усі бажаючі. Бал розпочнеться з благодійного аукціону. Для його проведення багато українських знаменитостей пожертвували особистими речами. Зокрема, модель Влада Литовченко віддала для лота сумочку від D§G, Віталій Кличко — свої боксерські рукавички та книжки з автографами. На які цілі буде спрямовано зібрані кошти, адміністрація не повідомляє.

Як заведено на таких балах, він складатиметься з трьох основних частин: українська, віденська (віденський вальс) і марді-гра (акцент буде зроблено на костюми гостей).

СТОЛИЦЯ КОРОТКО

Швидше від інших

В Україні стартувала чотирирічна програма приведення телефонних номерів до європейських стандартів. Номери 01, 02, 03, 04 буде змінено на 101, 102, 103, 104. Планується також, що з наступного року буде запроваджено єдиний номер виклику екстрених служб —112.

А от Київрада має намір створити комунальне підприємство — Загальноміський інформаційний центр реагування на тривожні виклики і надзвичайні події. Передбачається, що послуга буде безплатна для киян. Рішення про створення підприємства буде винесено на розгляд сесії 12 лютого.

На газонах не... стояти

У Києві, за розпорядженням КМДА, штрафуватимуть власників автомобілів, припаркованих у зонах благоустрою. За паркування в непередбаченому для цього місці — у сквері або просто на газоні штрафуватимуть. Отримані кошти будуть спрямовані на збереження зелених насаджень міста.

Отож паркування на газоні може коштувати власнику дуже дорого, адже комунальне підприємство «Київтранспарксервіс» з 1 січня підвищило тарифи на паркування на 40—66,7%, або на 2—3 гривні до 5—10 гривень/година залежно від зони паркування.

Ковзаються всі

Блок Віталія Кличка вимагає від столичної влади і комунальних служб не заганяти Київ у «льодовий період». На думку головних опозиціонерів Черновецького, вони офіційно визнали лише одне місце, де в Києві має бути слизько, — ковзанка на Майдані Незалежності.

Тим часом, вважають у Кличка, «радість від танців на льоду» можна отримати і на тротуарах, і на проїзній частині: «Сеанс одночасного катання майже 90 осіб на ковзанці на Майдані ні в чому не поступається пішохідним прогулянкам містом. Єдина відмінність — платити за ковзани і лід не потрібно. Льодове покриття вулиць і тротуарів комунальники підтримують у належному стані — дороги не розчищають, лід не збивають. У результаті травмуються сотні киян, особливо — люди похилого віку.

Від реклами не сховаєшся

У Києві запроваджується плата за розміщення реклами в ліфтах житлових будинків. Вона залежить від висотності будинку і складається з разового платежу за видачу дозволу на розміщення та щомісячних платежів за використання площі. КМДА обіцяє отримані кошти спрямувати на ремонт і заміну ліфтів.

У житлових будинках усіх форм власності в Києві налічується 19,453 тис. ліфтів, із них 9,462 тис. (48,6%) — до 20 років експлуатації, 3,57 тис. (18,4%) — від 20 до 25, 6,421 тис. (33%) працюють більш як 25 років. В Україні діє понад 86 тис. ліфтів, 32% з них пропрацювали більш як 25 років.

За матеріалами інформаційних агенцій, прес-служби КМДА та кореспондентів «Голосу України».

Врятувати американську економіку за умов рецесії та масової втрати робочих місць може лише рішуче втручання уряду, заявив президент США Барак *ОБАМА (Укрінформ)*

Президент України підписав указ про присвоєння імені П. Калнишевського відділу прикордонної служби «Шалигіне» Сумського прикордонного загону *(Укрінформ)*

Правда завдовжки в сорок років

Батьки весь цей час намагалися з'ясувати, як і від чого помер їхній син

ТЕОРЕМА БУТТЯ

Військові привезли цинкову труну з тілом Віктора й наказали в жодному разі її не відкривати. Але вночі дід все-таки відкрив кришку. Побачивши сина, батьки зомліли... Це трапилося сорок років тому. Правда про загибель Віктора стала відома лише через десятиліття.

Він усе робив на совість

В армію Вітю Гриценка проводжали всім селом. Хлопець він був хороший, серйозний. До служби встиг закінчити технікум, отож багато хто з новомикільських дівчат був не проти дочекатися такого парубка й поєднати з ним своє майбутнє. Щоправда, чекати треба було чотири роки. Адже Віктор потрапив на флот на атомний підводний човен К-27, на якому вперше у світі в 60-х роках проводили експеримент з випробування нового ядерного реактора на рідкометалевому теплоносії. Найімовірніше, Віктор знав про небезпеку служби на атомному підводному човні, тим паче що

> Довелося збирати радіоактивний сплав, причому вручну — за допомогою зубила й молотка. У таких умовах дозволено було працювати тільки по п'ять хвилин. Не більше. Але хлопці цього не дотримувалися.

він був спецтрюмним матросом, який мав усувати наслідки збою в роботі реактора.

Його друг, товариш по службі й командир Владислав Домбровський, котрий приймав Віктора в команду спецтрюмних і був свідком його жахливої смерті, згадує:

— Чотири роки я був командиром реакторного відсіку. У моєму підпорядкуванні була команда спецтрюмних у складі шести чоловік, завданням якої було обслуговування ядерного реактора. Ми завжди пам'ятали, що ремонт реактора й парогенераторів призводив до радіаційного забруднення не тільки відсіку, а й усього корабля. Тому після ремонту весь екіпаж проходив багатоденну дезактивацію. Особливо складно було її проводити в самому реакторному відсіку. Адже хлопці працювали не лише в умовах радіоактивного забруднення, не лише в надскладних обставинах, а й за високої температури, яка місцями досягала 70 градусів. Працювали тільки в спецкостюмах і в респіраторах. Зазвичай до команди добирали грамотних матросів, переважно тих, хто мав середню технічну освіту. Звичайно, ці хлопці були різні за характером, але сильні не тільки фізично, а й духом. Вони постійно перебували у важких екстремальних умовах. Ядерний реактор — грізне сусідство, і будь-яка найменша помилка в їхньому обслуговуванні могла призвести до непоправних наслідків.

Радіоактивний сплав збирали вручну. Молотком і зубилом

В'ячеслав Володимирович згадує про своє перше враження від нового члена екіпажу Віктора Гриценка — сільського юнака із Кремінського району Луганської області. Він був спокійним, скромним, приємним у спілкуванні. Згодом Домбровський переконався, що цьому хлопцеві не треба було наказувати, досить сказати: «Вітя, це треба зробити». І бути абсолютно впевненим, що Гриценко зробить усе на відмінно.

— Одного разу трюм відсіку залило радіоактивним сплавом, — розповідає В'ячеслав Володимирович. — Він застиг і дуже фонив. Члени екіпажу, розуміючи небезпеку, намагалися не заходити у відсік, а спецтрюмним треба в таких умовах нести вахту й не тільки. Довелося збирати радіоактивний сплав, причому вручну — за допомогою зубила й молотка. У таких умовах дозволено було працювати тільки по п'ять хвилин. Не більше. Але хлопці цього не дотримувалися. Опускаюся одного разу в трюм, а Віктор сидить рубає. Я йому оголошую догану. Поперше, у цей час він мав нести вахту, по-друге, у радіаційному трюмі працював без обліку часу. А він чарівно посміхнувся і сказав: «Товаришу капітане-лейтенанте, просто хочеться ці роботи скоріше закінчити».

> У хлопців розкладалися повіки, ніс, губи... Вони бачили, чули, але губ не було, тільки зуби. Все тіло кровоточило, і складалося враження, що з них зняли шкіру. Медсестра постійно поливала тіло біорозчином, не даючи пересихати.

У травні 1968 року Домбровського перевели на нове місце служби, отож у море він вийшов зі своєю командою востаннє. Розставання із хлопцями було сумним, хоча багато жартували, обіцяли один одному, що незабаром неодмінно зустрінуться, але вже на «гражданці». Служити хлопцям залишалося небагато.

Минуло всього декілька годин, як Домбровський залишив корабель, і тут його настигла звістка: на реакторі лівого борту сталася страшна ядерна аварія. В'ячеслав Володимирович одразу зрозумів, що Віктора й інших своїх хлопців живими він більше не побачить. У разі НП, коли підводники за наказом залишали свої відсіки й ішли на корму й ніс підводного човна, спецтрюмні цього зробити не могли. Вони навпаки йшли в саме пекло. Цього разу вийшла з ладу помпа, радіоактивна вода заливала трюм. Спецтрюмним треба було заглушити лівий реактор і перевірити роботу всіх механізмів. Прилади показували, що радіоактивність перевищувала 1500 рентген на годину! Як згодом встановлять, хлопці одержали дози опромінення, які перевищують смертельні в декілька разів.

> Спецтрюмним треба було заглушити лівий реактор і перевірити роботу всіх механізмів. Прилади показували, що радіоактивність перевищувала 1500 рентген на годину! Як згодом встановлять, хлопці одержали дози опромінення, які перевищують смертельні в декілька разів.

Складалося враження, що з них зняли шкіру

Доки помпа не запрацювала, Віктор Гриценко відсік не залишив. Лише коли переконався, що лівий ядерний реактор заглушено, механізми працюють, разом з товаришами почав вибиратися зі смертельного місця. Але вийти самостійно вони вже не могли. Літаком їх терміново доправили до госпіталю. Довідавшись про це, Домбровський попросив побачення зі своїми хлопцями. Спочатку йому відмовляли, потім дозволили. Всі підводники лежали в окремих палатах, спілкуватися з ними забороняли.

— Те, що побачив, так мене вразило, що я не міг впоратися зі своїми почуттями, — згадує В'ячеслав Володимирович. — Не дай Боже таке бачити! У хлопців розкладалися повіки, ніс, губи... Вони бачили, чули, але губ не було, тільки зуби. Все тіло кровоточило, і складалося враження, що з них зняли шкіру. Медсестра постійно поливала тіло біорозчином, не даючи пересихати. Далі я дивитися не міг...

Але мені, як командирові, належало витримати ще одне випробування: зустрітися з рідними Віктора Гриценка. Вітя помирав, тому одразу викликали його батьків. Батько у нього фронтовик, воював на Курській дузі, мав багато бойових нагород, не раз був поранений. Підійшов я до них з почуттям провини. Батько й мати втрачали найдорожче — рідного сина, свою опору й надію. Що їм сказати, як втішити? Вони прийшли мені на допомогу. «Ми все розуміємо. Постарайтеся самі вижити, не робіть нещасними своїх батьків...» — сказали вони. До самої смерті пам'ятатиму очі цих людей, убитих горем, але таких стійких, і з такою благородною душею.

Загинув під час виконання...

Батьки знали, що Вітя служить на підводному кораблі, але більше він нічого не розповідав у листах. Несподівано взимку 1967 року приїхав у відпустку й пробув у Новомикільському два місяці. Після прибуття на корабель написав, що йде в далеке плавання, тому листів якийсь час від нього не буде. Листів справді не було довго, а першого червня листоноша принесла телеграму: «Терміново приїздіть, ваш син перебуває у важкому стані». Батько відразу вилетів літаком до Ленінграда. Ще тоді Вітя міг ходити й розмовляти. Заспокоював батька, що все буде добре, що приїде у відпустку. Та й лікарі запевнили, що син іде на поправку. Одне слово, повірив батько, поїхав додому з надією. А через десять днів прийшла нова телеграма... Віктор одержав таку кількість рентгенів, що врятувати його було практично неможливо. Медики дивувалися силі волі цього хлопця. Незважаючи на сильний біль, він усе терпів, намагався бути спокійним і привітним.

Провести Віктора в останню путь прийшли люди не тільки з Новомикільського, а й інших сіл. Плакала однокласниця Валя, якій Віктор писав листи, голосили жінки, дорікаючи Господу Богу, що той рано забрав молоде життя. Перешіптувалися чоловіки, обмінюючись здогадами про причини загибелі свого односільчанина. Правди ніхто не знав. Після похорону батьки Віті не раз зверталися у військкомат, намагаючись з'ясувати, як і від чого помер їхній син. Але їм завжди відповідали одне: загинув під час виконання обов'язків. І лише через десятиліття В'ячеслав Домбровський розшукав молодшого брата Віктора й розповів йому всю правду. Раніше він цього зробити не міг.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Яка держадміністрація, така й держава,

або КМДА, як найвище досягнення постсовєцької бюрократії

МОВОЮ ДОКУМЕНТІВ

Громадянин Черновецький (за підтримки не лише «бабушек і дєдушек», у любові до яких він полюбляє зізнаватися) створив у столиці систему фінансового обороту, в якому земля також давно стала бюрократичним товаром...

Тернистий шлях до державного акта

Живе собі у Святошинському районі Києва Андрій Саповський, будинок і земельна ділянка якого перейшли йому в спадок від діда і батька. Тобто вже четверте покоління Саповських мешкає на цьому обійсті без претензій і без особливих проблем. Проблеми почалися тоді, коли він вирішив привести фактичний стан свого володіння у відповідність до сучасних юридичних норм. Іншими словами, вирішив отримати державний акт на право приватної власності на земельну ділянку, яку давно має і використовує його родина. Випадок досить типовий для мешканців тих київських ділянок, які ще донедавна були околицями Києва, як і цей куточок Святошина, що подекуди зберіг залишки колишнього соснового лісу. Залишки, на які зусібіч тиснуть новобуди, що їх у столиці вистачає. Отож і почав А. Саповський клопотатися про документальне оформлення своїх фактичних прав.

А тепер, шановні читачі, наберіться терпіння, бо ми з вами вирушимо тернистими шляхами оформлення, що їх пройшов А. Саповський у Київській міській держадміністрації. Щоправда, перед цим наш герой ще доволі попобігав по різних інстанціях та конторах, збираючи необхідні документи, аж нарешті їх повний комплект 25.01 2006 р. о 15 год. 26 хв. потрапив на стіл Наталії Гавриленко у відділі підготовки рішень Управління координації та експертизи КМДА.

Наступного дня, тобто 27.01 2006 р., з резолюцією «КП КІЗВ — в роботу», о 14:47:16 (так із точністю до секунди зафіксовано в комп'ютері) документи було відправлено до КП КІЗВ, тобто Комунального підприємства «Київський інститут земельних відносин» — на стіл до Лариси Кирей.

І вже упродовж дев'яти довгих місяців у цій специфічній конторі народжували так званий проект землевідведення обсягом у декілька сторінок, який цілком легко можна зробити впродовж тижня. А тому документи нашого героя лише 26.10 2006 р. об 11:35:50 знову потрапили до Управління координації та експертизи КМДА, а конкретно — в реєстраційно-координаційний відділ до Галини Стефановської. Пані Стефановська переадресувала їх знову до Н. Гавриленко, у відділ підготовки рішень того ж управління. А пані Гавриленко того ж дня, 26.10 2006 р., о 14:40:26, перенаправила матеріали пані Тетяні Федоровій у цьому самому відділі, яка о 15:48:26 наклала резолюцію: «Сагура — на вивчення». І ми вже радіємо разом із паном А. Саповським: почалося вивчення!

Наступного дня (27.10 2006 р.) Лариса Сагура — у цьому самому відділі підготовки рішень — пише резолюцію: «Березі». Об 11:26:05 управління землеустрою в особі Василя Берези отримує документи, а вже 30.10 2006 о 9:33:08 вони знову потрапляють до Наталії Гавриленко, яка о 15:29:35 знову подає їх Тетяні Федоровій, а та, з резолюцією «На експертизу», переправляє їх до експертно-аналітичного відділу цього ж таки управління координації, панові Олександру Бережному.

О. Бережний проводив експертизу документів капітально (впродовж місяця, з 15:51:33 30.10 2006 р. до 13:49:07 вже 01.12 2006 р.). Написавши зауваження, він передав документи працівникові цього ж відділу Володимирові Шусту, який буквально через півтори хвилини передав їх Артему Кадомському з цього ж таки управління, а той — через тиждень — знову повернув документи до Н. Гавриленко у відділ підготовки рішень. Пані Наталія 7.12 2006 р. о 16:10:25 надсилає документи до працівниці цього ж відділу Лариси Стасюк, яка накладає резолюцію: «КІЗВ — зауваження експертизи».

Тобто треба припускати, що інститутські фахівці з земельних відносин, які вже впродовж дев'яти місяців розробляли проект землевідведення, тепер повинні відповідно скоригувати ці відносини з орієнтацією на вказівки команди фахівців у складі Бережний—Шусть—Кадомський—Стасюк

> **В даному разі цих чиновників виявилося 32 особи. Деяких осіб довелося «проходити» по декілька разів, зокрема Л. Стасюк — 16 разів, Н. Гавриленко — 14, Т. Федорову — 13, Ю. Мосійчука — 5, Н. Волошину і С. Оганесян — по 4 рази, О. Пшенишного, І. Тарнопольську та А. Мухоликова — по 3 рази.**

стосовно юридичного оформлення фактичних прав А. Саповського.

Вже 11.12 2006 р. о 10:27:30 свою лепту вносить працівник КП КІЗВ Іван Лавринчук, а через півтори години на документах з'являється слід діяльності Дарії Солініної з відділу реєстрації земельно-кадастрової інформації. Наступного дня о 10:47:41 Наталія Волошина фіксує надходження документів до архіву Головного управління, після чого одразу передає їх Д. Солініній, а та о 16:11:54 пересилає пакет знову до експертно-аналітичного відділу, до вже знайомого нам О. Бережного.

Той знову мало не тиждень проводив експертизу кількох сторінок «проекту століття» і врешті відіслав його до відділу землевпорядкування Святошинського району Києва, пану Олексієві Пшенишному.

Наступного дня документи було повернуто в Управління координації та експертизи до знайомого нам А. Кадомського, а ще через три дні — у відділ підготовки рішень до так само знайомої Н. Гавриленко, яка через три з половиною хвилини передає документи (з резолюцією «Салтану — виправити рішення») всередині відділу, а пані Лариса Стасюк додає: «Для Гуйт».

Внаслідок цього документи потрапляють в юридичний відділ до Миколи Вереса і того ж дня повертаються до Н. Гавриленко, якій ми можемо лише поспівчувати.

Попереду ще 76 бюрократичних етапів

Про співчуття до А. Саповського, який супроводжував свої документи майже на кожному кроці їх «обробки», говорити не будемо, бо з того, що ви вже знаєте, він пройшов (і — уявно — ми з ним) лише 27 етапів зі 103, які на нього чекали!

Отже, шановні читачі (а особливо ті, кому закортить юридично оформити своє фактичне право), наберіться терпіння, бо, зрештою, ви ж зараз не ходите по інстанціях насправді, а лише вивчаєте досвід попередника. Тим паче, що ця наука для вас цілковито безкоштовна. Чого не можна сказати про А. Саповського, від якого ці етапи вимагали не лише втрат часу і нервів, а й цілком конкретних витрат коштів.

Про кошти, витрачені паном Андрієм, також можна було б розповісти багато цікавого, але, мабуть, це не викличе ані здивування, ані обурення у читачів, настільки це стало буденним явищем, щодо якого практично кожен уже має свій власний сумний досвід.

Отож щоб не втомлювати читачів, далі підемо (лише в нашій розмові, а не в реальному житті) за скороченою схемою. Щоб ви краще уявили собі маршрут, що його пройшов А. Саповський, намалюйте величезну павутину, де на кожному перетині ниток сидить... ні-ні, не павук! — чиновник. В даному разі цих чиновників виявилося 32 особи. Деяких осіб довелося «проходити» по декілька разів, зокрема Л. Стасюк — 16 разів, Н. Гавриленко — 14, Т. Федорову — 13, Ю. Мосійчука — 5, Н. Волошину і С. Оганесян — по 4 рази, О. Пшенишного, І. Тарнопольську та А. Мухоликова — по 3 рази.

До речі, до отого «славнозвісного» КП КІЗВ, яке впродовж дев'яти місяців 2006 року виготовляло свій кількасторінковий шедевр на тему земельної ділянки А. Саповського, довелося згодом звертатися ще 7 (сім!) разів з таких причин (цитую за резолюціями київських чиновників на документах пана Саповського): «КІЗВ — виправити відповідно до нових вимог», «повернуто листом... як такі, що погоджені на пленарному засіданні сесії», «нет дискеты и квартал задокументирован за другим подрядчиком» тощо.

Причому, велика кількість «проходів» через робочий стіл певної особи

> **То, може, треба відправити «на доопрацювання» отих усіх «фахівців» або кардинально «передоопрацювати» систему організації такої, з дозволу сказати, «імітації праці»?!**

не обов'язково відповідає її рівню бюрократичності. Кількість «проходів» радше ілюструє абсурдність усе ще совєцької (хоч і комп'ютеризованої) системи обробки документації та прийняття рішень. Системи, яка більше нагадує товчення води в ступі, яскраво відображаючи ступінь компетентності та технологічно й організаційно закріпленої безвідповідальності службових осіб.

Бо чого варта дев'ятимісячна робота КІЗВ над цим «проектом століття», який охоплює кілька соток землі, якщо потім треба його «уточнювати» сім разів?! Або чого варта робота десятків фахівців (якщо вони фахівці) в апараті КМДА, якщо вона не дає бажаного результату для конкретного громадянина?

Хіба це нормально, коли заступник начальника Головного управління Юрій Мосійчук, до якого документи А. Саповського потрапляють від Т. Федорової на підпис 19.02 2007 р. об 11 годині (тобто після того, як ці документи, починаючи з 25.01 2006 р., впродовж майже тринадцяти місяців пройшли 44 (!) етапи-столи чиновників), ще тричі повертає ці документи тим самим співробітникам «на доопрацювання»?!

То, може, треба відправити «на доопрацювання» отих усіх «фахівців» або кардинально «передоопрацювати» систему організації такої, з дозволу сказати, «імітації праці»?!

Коли ж документи 23.03 2007 р. потрапили від згадуваного заступника до начальника Головного управління земельних ресурсів Анатолія Мухоликова, то вони... ще двічі поверталися до нього після «доопрацювання», в тому числі — «на перевізу».

Нарешті, на 92-му «переході», а саме 20.11 2008 р., Н. Волошина приймає оформлені документи до архіву головного управління. Але що означає оформлені? Бо вже 25.11 2008 р. отримую від А. Саповського звернення до мене, як народного депутата України, в якому він просить допомогти йому хоча б дізнатися про те, де в лабіринтах КМДА подівся його державний акт права власності на землю, який було передано на підпис Л. Черновецькому і після цього не можна нічого з'ясувати? Як пише наш герой, «усі спроби дізнатися про долю цього акта блокуються як Київрадою, так і земельною службою».

Приклад «неунікального крутійства»

На моє депутатське звернення, відправлене 08.12 2008 р. за № 223-220 до голови КМДА Л. Черновецького, з проханням внести ясність у цю справу, відповів не адресат, а особа навіть не з першого десятка керівників — в. о. заступника голови пан О. Луцький, для якого цю класичну відписку № 014-1890 від 30.12.08 р. готував (при цьому готував три тижні) О. М. Ткаченко.

Цитуючи останній абзац цього документа, пропоную читачам самим дотямити, про що йдеться, й оцінити «майстерність» маніпулянтів з КМДА: «На цей час державний акт на право власності на земельну ділянку на вул. Львівській, 38а у Святошинському районі погоджений та підписаний, відповідно чинного законодавства, в Головному управлінні земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації відсутній. Заявникові відповідь надіслано».

Мабуть, ви подумали, що не второпали з першого разу, то прочитайте ще раз. От тільки не треба якихось там припущень на кшталт: замість крапки кому не там поставили чи тут слово якесь пропущене тощо. Все там так, як треба, і стільки, скільки треба, щоб зрозуміти: «фахівці» КМДА працюють не для громадян, а для себе.

І нехай вас не вводить в оману слово «на», чотири рази повторене в першій частині процитованого листа пана Луцького. У цій «фірмі» більш популярним є слово протилежного змісту. Я тепер використовую цей шедевр бюрократичної лексики як тест серед колег і знайомих: «А ну ж, уторопайте з десятого разу, про що тут йдеться, тобто: де, що, як і чому?»

У цьому досить типовому для чиновників КМДА (і, на жаль, не унікальному за своїм крутійством) посланні, немає відповіді — ані по формі, ані по суті. Очевидним є одне: А. Саповському досі не видано державний акт власності на його землю. При цьому чиновники КМДА на чолі з Л. Черновецьким і не збираються відповідати за свою «діяльність». Тому я цього факту просто так не залишу.

Проте треба, врешті, усім киянам визнати, що ця «ракова пухлина» на столичному «престолі» з'явилася завдяки нашій байдужості та відсутності солідарності, а передовсім через брак відповідальності з боку тих «пересічних» громадян, які бездумно й легковірно віддали свої голоси за демагога.

Це правильно, що короля робить його оточення. Але ж король сам формує своє оточення, а головне — організовує порядок його роботи. А як організовано «роботу» в КМДА і в чиїх інтересах — бачимо на розглянутому прикладі. Бо риба, як відомо, гніє з...

Віталій КОРЖ,
народний депутат України (фракція БЮТ).

Чого варта робота десятків фахівців (якщо вони фахівці) в апараті КМДА, якщо вона не дає бажаного результату?

ГОЛОС УКРАЇНИ № 24 (4524)
СЕРЕДА, 11 ЛЮТОГО 2009

Кабмін запропонував радикальний спосіб погасити заборгованість з ПДВ перед зернотрейдерами — зерном з Аграрного фонду

Уряд на своєму сьогоднішньому засіданні планує розглянути питання підтримки сільського господарства й сільськогосподарської кооперації

АЛЬТЕРНАТИВА

Розморозили клуб пелетами

У клубі села Кам'яне-Случанське Сарненського району нарешті стало тепло. Місцева молодь не натішиться: адже мерзнути в закладі культури доводилося впродовж останніх п'ятнадцяти років. За цей час вже й покоління молоді не одне змінилося.

— Тепло стало після того, як встановили сучасний котел та облаштували нову опалювальну систему, — розповідає Кам'яне-Случанський сільський голова Галина Петровчук. — Кошти на це акумульовано з районного та сільського бюджетів. До речі, котел енергозберігаючий, працює на екологічно чистій сировині — пелетах.

— Пелети виготовляють з відходів деревини, тирси та соломи. В об'єднаній Європі їх вважають паливом майбутнього, — каже підприємець із міста Сарни Станіслав Мичка, котрий подбав про встановлення енергозберігаючої системи у клубі. — Тонна пелет коштує в середньому 700 гривень. Для опалення 400 квадратних метрів клубу, за розрахунками, на місяць потрібно 1,4 тонни палива, що стане у 1050 гривень. Якби опалювали клуб вугіллям, витрачали б 3—3,5 тисячі гривень. Газу ж у цьому селі взагалі немає. Економити можна і за рахунок обслуговування котельні, бо все тут автоматизовано.

Ця новація, за словами депутата Рівненської обласної ради, голови Сарненської райдержадміністрації Петра Рухера, є першою ластівкою в районі. Якщо вона себе виправдає, досвід буде поширено у соціальній сфері інших населених пунктів — передовсім у школах. Незабаром такий самий котел встановлять у селі Костянтинівка. Особливо це актуально в умовах енергетичної та фінансової скрути. Керівник району розраховує до справи залучити аграріїв району, стимулювати їх сіяти ріпак, солома із якого — чи не найкраща сировина для пелет. Це, з одного боку, дасть змогу забезпечити належні обсяги виробництва, підтримати аграріїв, з другого — регулювати вартість палива для соціальної сфери району. Щоб здешевити паливо для бюджетних закладів, державне підприємство «Клесівський лісгосп» безплатно надаватиме тирсу, з якої теж виготовлять пелети.

Світлана ТУБІНА,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

На знімку: Станіслав Мичка (у центрі) розповідає про принцип роботи котла на пелетах.
Фото Світлани ТУБІНОЇ.

Складові перетворення великого молока на прибуток

ДОСВІД

Лілія Іваноглу **(на знімку)** у ТОВ «Українська молочна компанія», що у Згурівському районі Київської області, працює директором. Жвава жінка у спецодязі — зоотехнік за освітою — намагається особисто вникати у всі технологічні процеси, які відбуваються на фермі: від завозу тварин до відправки молока. Потужні молокозаводи одразу кількох областей купують молоко екстракласу за досить високою ціною — по 2 гривні 60 копійок за кілограм. Сировина після переробки потрапляє не лише на полиці супермаркетів у вигляді питного молока, кефірів, йогуртів, а й перетворюється на дитяче харчування. Знаючи це, на фермі до виробничого циклу ставляться з подвійною відповідальністю. Конкретно у тваринництві на підприємстві задіяно 53 особи. Більшість — мешканці села Великий Крупіль. Причому доярів, тобто операторів машинного доїння, працює вісімнадцять, котрі щодоби видають «на-гора» до 50 тонн молока.

Комп'ютер доїть, годує і рахує...

Таких результатів дає змогу досягти технологічне оснащення, надійний рослинницький тил (підприємство орендує дві тисячі гектарів сільгоспугідь, де вирощують корми) плюс уміння господарювати. Бригада із заготівлі кормів — а це 14 осіб — спирається на сучасну техніку: комбайни та валкоутворювачі. Влітку на ланах визріває кукурудза та овес відповідно на силос та зелені корми. А ще — багаторічні трави та люцерна на сінаж. Культури, які нема можливості вирощувати самим, але необхідні в раціоні тварин — докуповують. Шроти соняшниковий, соєвий, ріпаковий беруть в інших господарствах. У меню корів, запевняє директор, — жодних преміксів зі стимуляторами молочної продуктивності — усе натуральне. Годують тварин не комбікормами, а передусім натуральним сплющеним зерном.

На території ферми привернули увагу купи мішків. З'ясувалося, то звичайні сіль і сода.

— Соду, — пояснює Лілія Іваноглу, — даємо, щоб худоба більше з'їдала, швидше звільнявся кишківник — тоді й надої більші. Сода і сіль завжди у годівницях, тварини лижуть, адже відчувають скільки потрібно, аби забезпечити собі баланс у шлунку.

Тварини у господарстві на змішаному раціоні. Годують корів кормороздатчики, а скільки і якого компоненту в їжу покласти, знає комп'ютер — відповідно до раціону тієї чи іншої групи. Від моменту завантаження до роздачі минає 15 — 18 хвилин. Комп'ютер підкаже, кому з тварин черга йти на вакцинацію. Електроніка й охороняє череду. Вночі в доїльному залі нікого, крім доярів, за якими чатує камера спостереження. Якщо зранку виникають запитання, можна проглянути запис й одразу все стає зрозуміло.

Кількість надоєного також контролює комп'ютер. У січні від кожної корови тут отримували майже 26 кілограмів молока на добу. А торік було й 30,2 кілограма. Високу продуктивність не можна отримати однією генетикою. Тут важливий чинник — корми, точніше, сама їх якість.

Ще одна складова успіху — телят після народження, навіть у холоди, утримують на свіжому повітрі. У кожного — свій будиночок, в якому вони перебувають до двомісячного віку. Потім їх формують у групи. У господарстві впевнені: здатність витримувати навіть двадцятиградусні морози у тварин закладено природою. А під час проживання в окремих одномісних помешканнях телята не мають проблем з респіраторними захворюваннями. Інфекцій менше хоча б тому, що не контактують між собою і не перезаражаються.

... а гній — світить і зігріває

Сільський голова Великокрупільської сільради Наталія Козловець від співробітництва з «Українською молочною компанією» не натішиться.

— Раніше, — перераховує вона плюси, — була тут ферма, але на межі розвалу. А завдяки компанії відродилася. Та й село 60 тисяч гривень отримало на освітлення вулиць. Треба, бува, допомога, транспорт — звертаємося

завжди. Кошти у них беремо як спонсорську допомогу. На свята — День Перемоги — теж підсобляють: пайки видають ветеранам. Робочі місця додаткові — люди почали повертатися в село. До цього їздили в Київ на заробітки, кидали сім'ї, а зараз дуже добре. Сільських задіяно 87 чоловік — усі зарплати виплачуються вчасно, надходження своєчасно і за оренду землі, й прибуткові податки. Зарплати, головне, офіційні, усі працюють з оформленням трудових книжок. Ми дуже раді.

— А от на громадських подвір'ях, — ремствує на державну політику щодо тваринництва Наталія Козловець, — поголів'я дуже зменшилося. Якщо два роки тому було тільки у Великому Крупелі 160 корів, то на 1 січня 2009-го лише 67 залишилося.

Скорочення вона пояснює невигідною ціною, що її дають заводи за молоко з дядьківських обійсть. Узимку Згурівський і Яготинський переробні заводи дають 1 гривню 10 копійок за кіло, що нині зовсім небагато. Ферма відправляє сировину за іншими цінами й на інші підприємства.

Про ще одну перспективу співпраці молочного комплексу компанії з громадою повідав виконувач обов'язків голови Згурівської райдержадміністрації Віктор Кривов'яз. Незабаром на фермі запрацює біогазова станція на коров'ячому гної. Очікується, невдовзі струм біогазового генератора повністю забезпечить потреби молочного комплексу, ймовірно вистачить кіловат і на освітлення села.

Галина КВІТКА.
Фото автора.

Кінчай, батьку, торгувати,

Цьогорічний бюджетний аграрний

ТЕНДЕНЦІЇ

Незважаючи на всі проблеми, що як бурхливий потік вилилися на голови селян, сільське господарство, агропромисловий комплекс залишаються однією із головних підвалин, яка може допомогти Україні вийти з глибокої кризи, в яку вона потрапила не тільки через об'єктивні світові чинники, а й через недолуге керівництво чиновницької братії, яка через відсутність професіоналізму та корумпованість призвела до втрати товаровиробниками тільки на ринку зернових, за оцінками експертів, виручки від реалізації на рівні 20 — 25 мільярдів гривень.

І все-таки товаровиробники вперто не бажають здаватися, а настирливо, відмовляючи собі у найнеобхіднішому, мобілізують той потенціал, який залишився, щоб посіяти, доглянути і зібрати врожай. Цей урожай буде притоком свіжої крові, яка наповнить кровоносні судини економіки держави, і стимулом до розвитку. Що треба зробити державі? Докласти максимум зусиль, щоб дати поштовх для поступального руху того возу, який тягнуть вгору сільськогосподарські товаровиробники. Їм мала б підсобити бюджетна підтримка, призначена для агросектору. Але...

Поставили корів на самообслуговування

Докладний аналіз показників Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік» наводить на сумні роздуми. Передусім загальна сума бюджетного фінансування видатків Міністерства аграрної політики зменшилась порівняно з минулим 2008 роком на 43 відсотки — з більш як 11 млрд. гривень до 6,36 млрд. Тобто ми скотилися до рівня 2005 року, коли на сільське господарство фактично було виділено державою 5,5 млрд. гривень. А якщо врахувати рівень інфляції за 2008 рік, то сільськогосподарські товаровиробники фактично отримають від держави вполовину менше, ніж у 2008-му, на рівні підтримки, яку одержували більш як п'five років тому.

До формування бюджету підтримки сільськогосподарських товаровиробників підійшли за залишковим принципом. **Ми ніби пам'ятаємо, що десь у селі є корови, які дають молоко і регулярно присилаємо молоковози, щоб це молоко забрати, от тільки забуваємо, що цих корів потрібно хоча б нагодувати, або переконані, що корм собі вони знайдуть самі.**

Незрозумілою є логіка розробників бюджету стосовно бюджетної тваринницької дотації та фінансової підтримки виробництва продукції рослинництва шляхом дотування на гектар посівів. Вона становить лише 500 млн. гривень, або 18,3 відсотка від рівня 2008 року.

Тернистий шлях грошей до господарств

Тепер проаналізуємо, скільки коштів виділяється на здійснення фінансової підтримки підприємств агропромислового комплексу через механізм здешевлення кредитів. Їх заплановано 300 млн. гривень, або в 3,3 разу менше, ніж у 2008 році, та в 2,2 разу менше 2007 року. І знову, як і в першому розглянутому випадку, незрозумілою виглядає частка у структурі загальних видатків коштів на здешевлення кредитів. Якщо у 2007-му вона становила 7,8 відсотка, у 2008 році — 9 відсотків, то на 2009 рік лише 4,7 відсотка. Абсолютно зрозумілим є той факт, що навіть у разі пролонгації всіх узятих у 2008 році кредитів підприємствами АПК виділених у бюджеті 300 млн. гривень не вистачить на здешевлення відсотків за кредитами, не кажучи вже про здешевлення вартості кредитів, які підприємства АПК візьмуть під урожай 2009 року. Або виходить, що Кабінет Міністрів свідомо прогнозує, що банки взагалі зведуть до мінімуму кредитування аграріїв у нинішньому році.

Порівняно з 2008 роком безпосередня підтримка агровиробників зменшиться більш як утричі

Що стосується фінансової підтримки фермерських господарств, то складається враження, що Кабінет Міністрів України взагалі махнув рукою на цю категорію товаровиробників. На підтримку їхніх потреб у бюджеті АПК на 2009 рік виділено аж 20 млн. гривень, або утричі менше, ніж у 2008-му, та в 1,9 разу менше 2007 року.

Які кошти безпосередньо доходять до товаровиробників, я хотів би показати на прикладі Карлівського району Полтавської області. Так, у минулому 2008 році аграрії Карлівського району отримали за державними бюджетними програмами 5 млн. 371,5 тис., що на 2 млн. 83,7 тис. гривень, або на 63 відсотки більше,

Чи переможе фермер супермаркети

У Хмельницькому для товаровиробників відкрили торгові площі. Але це так і не стало справжнім шляхом до ринку

РЕАЛІЇ

Ще пару років тому продовольчі супермаркети, які впевнено увійшли в наше життя, здавалось, не мали жодної альтернативи. Навіть найзапекліші прихильники базарного продукту швидко призвичаїлись і до широкого асортименту, і до цін, котрі могли сміливо конкурувати з ринковими. Лише з часом безмежна довіра покупців до маркетів змінилась певними сумнівами: і на прострочений продукт можна натрапити, і якість його не завжди та, що хотілося б. Отож знову потягнуло до свого, домашнього. Тільки де його взяти?

Свій — до свого. За чим?

Відкриттям нового магазину навряд чи кого здивуєш. Та подія, що сталась в обласному центрі, — справді унікальна. Супермаркет одного доволі відомого торговельного бренду закрили, а на його місці відкрили постійно діючу виставку-ярмарок, куди запросили місцевих виробників харчової продукції.

Як зазначив міський голова Сергій Мельник, ідея була проста: з одного боку, допомогти своєму товаровиробнику подолати доволі жорстку конкуренцію на ринку, з другого — дати городянам можливість купувати дешевші та якісніші продукти.

Для міської казни такий крок можна було б назвати зовсім невигідним: втратили чималу щомісячну оренду за торговельні площі від супермаркету, близько ста тисяч гривень пішло на ремонт приміщення. Та основну ставку зроблено на інше — низька ціна для незаможних та свіжі харчі для всіх. Здавалось, за умови, коли повністю відсутня оренда плата за робочі місця, від охочих торгувати просто відбою не буде. Особливо тепер, коли торгові просто нажахані новими ставками ринкового збору, що мав би обчислюватись тисячами гривень на місяць. Насправді картина дещо інша. Навіть у день відкриття в гарному просторому приміщенні свою продукцію виставило трохи більше десятка виробників. Численні покупці, переважно пенсіонери, які ще задовго до відкриття зібрались біля входу, були дещо розчаровані. Традиційні вітрини із продукцією птахофабрик та ковбасних цехів мало чим відрізнялись від тих, що давно працюють на продуктових ринках та у невеликих крамничках. Переважна більшість покупців так і пішла зі святкового відкриття без покупок.

Сировинний дефіцит

Якось мимоволі пригадалась зовсім недавня обласна нарада, яка зібрала виробників і переробників молока. Тоді всі в один голос казали: область зазнає збитків не в десятки — у сотні мільйонів гривень через те, що недобросовісні конкуренти вивозять за її межі молочну сировину. Ну а розмови про те, що закупівельна ціна молока вдвічі, а то і утричі нижча, ніж у магазинах, вже просто оскомину набили.

Здавалось, нарешті зроблено перший крок на шляху подолання проблеми. Хмельничани не тільки старшого, а й середнього покоління добре пам'ятають ті часи, коли поруч із продукцією молочного заводу могла стояти молочна цистерна прямо із колгоспу. Щось подібне хотілось побачити і в новому магазині. На жаль, єдиним, хто представив свою продукцію, став Віньковецький сирзавод. До речі, черга вишикувалась одразу — покупець давно знає і цінує цю марку. Але чому ж більше ніхто із молочарів не відгукнувся на пропозицію дійти до споживача без посередників?

Причин можна знайти багато. Від банальної про те, що не всі знали про відкриття нових торгових місць, до ще прозаїчнішої — на чому привезти до обласного центру отих кілька бідонів молока та сметани.

Та не вони, думається, основні. Головне управління статистики в області ось уже вкотре, підсумовуючи результати річної діяльності, зазначає про зменшення поголів'я корів. І навіть те, що торік вдалось збільшити середні надої молока, ситуацію не врятувало. Між переробниками йде серйозна конкурентна боротьба в буквальному розумінні слова за кожен бідон молока. Тож великим фермам ні до чого головний біль із власною роздрібною торгівлею. А звичайному господарю корівки і новий магазин не допоможе. Бо ж і раніше тим, хто ближче до обласного центру, ніхто не забороняв продавати на базарі. А з віддаленого села торгувати не поїдеш.

МОВОЮ СТАТИСТИКИ

Протягом минулого року в області на третину скоротилось виробництво на підприємствах з перероблення та консервування овочів та фруктів.

Більш як на чверть зменшився випуск інших харчових продуктів. На 13—16 відсотків менше було вироблено м'яса та м'ясопродуктів, молочних продуктів та морозива.

І ковбасно-курячий достаток

Справді, в чому не було недостатку, то це в ковбасах та курячому м'ясі. За прилавком із продукцією фермерського господарства «Подільська марка» із Мушкутинець Дунаєвецького району стояв не продавець, а начальник ковбасного цеху Віктор Максимов **(на знімку)**. Фермерам було що показати, адже виробляють близько вісімдесяти найменувань ковбасної продукції — тримають свою свиноферму на 600 голів. Ще влітку цього не вистачало, доводилось додатково закуповувати сировину.

— Коли ми приїжджали на ярмарок до обласного центру, то черга до нас стояла у два ряди, — пригадує Віктор Миколайович. — А тепер вже й ковбасою пригощаю, а люди купувати її не поспішають.

Сказати, що ціни були надто високими — ні. На вітрині можна було побачити ковбасу і за 26 — 28 гривень за кілограм. За стільки вже й сало важко купити. Та більшість покупців-пенсіонерів лише язиком прицмокували: не для них такі харчі. Фермери зізнаються, що реалізація продукції за останні місяці впала більш як наполовину. Але надалі прогнози ще гірші.

Ковбасно-курячий достаток, який ще вчора був справжньою паличкою-стукалочкою для найбідніших, починає втрачати свої позиції. Невеликим та навіть і середнім фермерським господарствам у цій ситуації найважче. Бо якщо фінансово-економічний потенціал конкурентів-велетнів дає їм змогу протриматись у скрутні кризові часи, то відсутність кредитів, небувале зростання цін на всі складові виробництва, ставить вітчизняного товаровиробника на межу банкрутства.

Хмельницька міська влада не втрачає надії, що у магазинах таки з'явиться добра і дешева продукція подільських виробників. Окрім вже відкритої виставки-ярмарку, планують створити ще декілька м'ясних та молочних крамниць. От тільки б охочі торгувати. Хоча міський голова запевняє, що харчова промисловість міста не втратила своїх позицій, загальна картина в області не така обнадійлива. Чи не вперше за кілька років зафіксовано зменшення виробництва харчових продуктів та напоїв більш як на 11 відсотків. На деяких підприємствах спад розпочався ще до того, як заговорили про перші ознаки економічної кризи. Що ж чекати нинішнього року, коли кризові явища набирають дедалі більшого розмаху?

ЦІНИ

Приріст цін на продукти харчування протягом минулого року становив 24,5 відсотка.

Свинина зросла у вартості на 50 відсотків, яловичина і телятина — майже на 42, птиця — на 19 відсотків.

У межах 12 — 23 відсотків подорожчали молоко, сир, яйця, цукор, кондитерські вироби, безалкогольні напої.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Фото автора.

бо нічим здачу давати!

пиріг значно урізали

ніж у 2007 році. Із цих коштів 2 млн. 726 тис. — компенсація за посів озимих та ярих культур, або 50,7 відсотка від загальної суми дотації, та 1 млн. 68,7 тис. гривень надійшло бюджетної тваринницької дотації, що становить 19,9 відсотка. Крім того, товаровиробники одержали 1 млн. 240,8 тис. гривень компенсації відсоткової ставки за короткострокові кредити, або це 23 відсотки від загальної суми отриманих бюджетних коштів районом за державними бюджетними програмами.

Порівняно з 2008 роком безпосередня підтримка аграрних товаровиробників з урахуванням компенсації Пенсійному фонду втрат від застосування платниками фіксованого сільськогосподарського податку спеціальної ставки зі сплати збору на обов'язкове пенсійне страхування зменшиться з 6,1 млрд. до 2 млрд. гривень, або більш як утричі, а левова частина видатків бюджету АПК піде на фінансування наукових та освітніх установ, чиновникам-управлінцям, а також на заходи з контролю якості та безпечності продукції.

Фінансування науки без розробок й освіти без спеціалістів

Основним напрямом фінансування потреб агропромислового комплексу за структурою запланованих видатків на 2009 рік буде фінансування освітніх та наукових установ. На перший погляд все абсолютно правильно — вкладаючи гроші в освіту і науку, ми вкладаємо їх у майбутнє. Але чи справді це так? Де ті наукові розробки вітчизняних учених, про необхідність яких увесь час говорять чиновники і які так необхідні сільськогосподарським товаровиробникам? Як доходять до товаровиробників результати щорічної наукової діяльності цих самих наукових установ? Де наукові рекомендації, наукові прогнози, які були б компасом товаровиробникам у розбурханому океані ринкової стихії.

Їх, буду відвертим, немає. Є, в ліпшому разі, наука для науки, для звіту за пророблену роботу за отримані бюджетні кошти. А реальний товаровиробник методом наукового «тику», власного досвіду та інтуїції бреде ринковими лабіринтами до світла в кінці тунелю. **Результатом вкладення мільярдних асигнувань у розвиток АПК має бути не наявність у державі кількох десятків чи навіть сотень племінних биків і корів-рекордсменів та вирощування рекордних урожаїв на десяти—ста гектарах дослідних полів.** Сьогодні, на мою думку, більше коштів у реальне застосування наукових розробок у виробництво вкладають потужні приватні компанії, виробники насіння та засобів захисту рослин. Вони доносять до товаровиробників новітні розробки аграрної науки і, безперечно, мають зиск від реалізації цих новинок. На превеликий жаль, **вітчизняні розробки, на які щорічно виділяються мільйони гривень, до села не доходять.**

Дуже хотілося б також побачити статистику про кількість випускників аграрних вузів та коледжів, які приходять працювати у сільськогосподарське виробництво. Я знаю десятки агрономів, ветлікарів, зоотехніків, економістів, які трудяться де завгодно, тільки не в АПК. **Більшість студентів аграрних вузів навіть не збираються працювати в аграрному секторі, а ті випускники, які все-таки приходять на роботу в сільгосппідприємства, нерідко мають такий низький рівень знань, що для них необхідно проводити додаткові поглиблені курси підвищення кваліфікації та стажування.** То чи таку окупність повинні мати кошти, які так щедро виділяються на аграрну освіту?

> А реальний товаровиробник методом наукового «тику», власного досвіду та інтуїції бреде ринковими лабіринтами до світла в кінці тунелю.

До елеваторів — за двісті кілометрів

Велика і серйозна програма з формування державного продовольчого резерву покладається на Аграрний фонд. Кредитування Аграрного фонду передбачено в обсязі 2,14 млрд. гривень, але за рахунок повернення 2,2 млрд. гривень наданих у попередні роки. З огляду на мізерне бюджетне фінансування видатків на потреби АПК у нинішньому році, звичайно, треба вітати виділення (а, по суті, повернення наданих в минулі роки) коштів Аграрного фонду.

Проте слід наголосити, що Аграрний фонд, на превеликий жаль, не став серйозним гравцем на аграрному ринку, контролюючи, за оцінками фахівців, до 3 відсотків обсягів зернової продукції. Його вплив на формування цін був мізерним. Сама процедура продажу та визначення заставних цін громіздка. І сказати сьогодні, що всі або хоча б половина чи чверть сільськогосподарських підприємств відчули реальну допомогу від держави через ефективну роботу Аграрного фонду, не можна. Його діяльність -це крапля в морі.

Починаючи з того, що тільки пара-трійка елеваторів у області приймала зерно Аграрного фонду, а це значить, що переважній більшості сільськогосподарських підприємств області просто економічно не вигідно було за півторидві сотні кілометрів везти зернові культури на елеватори, які заключили договори на співпрацю з Аграрним фондом. **Наявність обмеженої пропозиції на закупівлі була благодатним ґрунтом для різного роду провидців.** Не один десяток керівників сільгосппідприємств та фермерів у розмові зі мною з обуренням казали, що різні ділки, які вхожі до владних кабінетів, пропонували свої послуги за прийом зерна до Аграрного фонду за офіційно чинними високими цінами за винагороду в конверті із розрахунку 70—100 гривень за прийняту і оплачену Аграрним фондом тонну зернових.

Я за те, щоб Аграрний фонд став надійним партнером і помічником аграріям держави, потужним державним зернотрейдером, а не був годівницею для купки наближених до влади шахраїв.

Сумні перспективи вимальовуються, коли аналізуєш обсяги фінансування та структуру видатків Мінагрополітики на 2009 рік. Таке враження, ніби держава пустила у розбурхане море своїх годувальників на моторному човні, з якого в цілях економії злили майже все пальне і зняли рятувальні засоби та ще й сподіваються, що в пункт призначення човен прибуде вчасно і з великим уловом риби...

Володимир СЛЄПЦОВ,
голова постійної комісії Карлівської районної ради з агропромислового комплексу.

Полтавська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 24 (4524)
СЕРЕДА, 11 ЛЮТОГО 2009

Філософія аріїв: Аристокл і Аристотель

«Кожен Скіф, народжений в Елладі, Ніяк не міг філософом не бути...»
Автор

*У попередніх статтях «**Скіфсько-еллінський пантеон: Геракл і Арес» (17.12.08 р.)** та «**Еллінізація чи українізація?» (04.02.09 р.)** ми вже переконалися, що міф про грецьку Елладу як батьківщину європейської цивілізації насправді є продуктом глобальної інформаційної спецоперації німецьких істориків XVII—XIX століть.*

І зроблено це було за інформаційними технологіями Мойсея, Соломона та Юстиніана, котрі відповідним чином скорегували так звану «всесвітню історію», майстерно вмонтувавши її в тексти священної книги християн — Біблії.

*Сьогодні ми продовжимо розмову на цю тему й дослідимо витоки та джерела **античної «грецької» філософії, яка насправді була витворена зусиллями скіфо-арійських інтелектуалів**.*

Скіфи—арії—анти

Нині ми вже знаємо, що ***античний світ*** отримав свою назву від праукраїнського племені ***антів***. І якби ці предки українців були недолугі й нерозвинені, хіба пишався б античною епохою сучасний західний світ, котрий усю свою культуру і філософію виводить саме з «античної грекоримської» цивілізації.

Весь зміст інформаційної спецоперації німецьких істориків XVII—XIX століть полягав у тому, щоб усунути українців як цивілізаційне античне першоджерело, перемістивши Елладу з благодатного українського Причорномор'я на кам'яні землі Греччини.

Неупереджені дані історії та археології свідчать, що ***праукраїнське плем'я антів*** (черняхівська археологічна культура, I—V ст.) проживало переважно на українських землях між Бугом і Дунаєм, а також у суміжних землях сучасної Польщі, Росії, Молдови та Румунії.

Свою назву *черняхівська культура* (одна з найяскравіших у світі) отримала після розкопок біля *села Черняхів на Київщині*, здійснених 1899 року відомим археологом В. Хвойкою.

Анти (понад 3 тисячі поселень!) мали розвинену економіку, основою якої були землеробство і ремісництво, бронзоливарство, залізообробка, ювелірство та гончарство.

Так само, як і скіфи/арії та спартанці/дорійці, ***анти*** вважали за свого прабатька архаїчного героя **Геракла**, котрий носив шкуру лева (як військові обладунки) та його череп (замість шолома). Останнього вважав своїм предком і відомий нам цар *Олександр Македонський*.

Антське царство (столиця — Антв**арія**, або *Арія антів*) було невід'ємною **частиною тисячолітнього скіфо-арійського світу** *троянів/тевкрів, енеїдів, киянідів, самарів (сумерів/шумерів)*, цивілізаційний синтез яких і сформував сучасну українську націю.

Як довели *Л. Силенко, П. Гарачук, С. Піддубний* та інші, еллінська цивілізація зародилася на території України, а згодом була перенесена в Грецію.

Саме тому й видаються переконливими слова Геродота (навіть після його «редагування» німецькими істориками у XVII ст.), що він не знав у Греції *«жодного видатного філософа, який не був би скіфом»*.

Бог скіфів-аріїв, спартанців-дорійців та антів — ***Арес.***

Політико-філософська думка арійської Еллади (II—I тис. до н. е.)

Як переконує нас історико-філософська традиція, в розвиток політичної думки Заходу нібито найвизначніший внесок зробила Стародавня Греція.

Проте останнім часом вчені (нарешті) звернули увагу на згадане вище висловлювання Геродота про скіфське походження ***античних*** «грецьких» філософів.

Більше того, в сучасних дослідників (П. Гарачук) дедалі більше з'являється версій, котрі ставлять під сумнів «визначний» внесок греків у розвиток філософії: «Як це, мовляв, могло так статися, що всі видатні **ант**ичні філософи — греки, всі видатні **ант**ичні митці — греки...»

Щось тут явно не стикується, якщо взяти до уваги, що до приходу у II тисячолітті до н. е. в Стародавню Грецію очолюваних царями *Гераклідами* д**ор**ійців, тамтешнє населення не знало металу, не мало свійських коней, не послуговувалося в суспільних комунікаціях писемністю.

Саме в ці часи у Греції з'являються д**о**рійські релігійні культи *богів-близнюків Аполлона та **Ар**теміди-**Ор**тії*, д**ор**ійський стиль в архітектурі та одежі, д**ор**ійські ноти в церковних співах (октава — від ноти *ре* і до ноти *ре*), д**ор**ійські технології обробки металу (зброя, прикраси) тощо.

Прабатько скіфів-аріїв, спартанців-дорійців та антів — ***Геракл.***

Еллінізація на межі II—I тисячоліть до н. е. *скіфами-аріями* (вихідцями з української *Іллади/Еллади*) грецького населення, безумовно, вплинула на зміст, форми і темпи суспільного розвитку тогочасного грецького суспільства: *монархія—аристократизм—рабовласницька демократія*. Бурхливе й мінливе політичне життя сприяло розвитку теоретичної думки та постійним пошукам досконалішої політичної системи.

Такий розвиток політичної думки був пов'язаний із формами політичної організації суспільства, в яких (хоч як дивно) домінував один і той само **ар**ійський компонент. В Азії це величезні імперії-деспотії, у Греції — невеличкі держави-міста (поліси), які мали спільні мову, релігію та культуру і традицію ворогування: «всі — проти всіх».

Невисока населеність полісів (30—40 тисяч) не сприяла формуванню бюрократії та регулярної армії, а це, зрештою, спричинювало нестабільність і постійні зміни політичних форм організації суспільства.

У сучасному розумінні ***поліс*** *є політично організованим суспільством*, і це поняття, безперечно, *ширше за поняття держави*. Життя людини в полісі жорстко регламентувалося правом або звичаєм, і в цьому контексті *поліс був тоталітарним відносно особистості*.

Грецька Еллада в суспільно-політичному плані ґрунтувалася переважно на рабстві, яке давало змогу заможним громадянам віддаватись роздумам про суспільне життя, політику чи мистецтво.

«Історична традиція» переконує нас, що пік розвитку давньогрецької цивілізації припадає на VI—V століття до н. е., коли афінська демократія вистояла у війні з Перською імперією (очолюваною, між іншим, нащадками **ар**іїв — **кия**нідами). Остання, до речі, активно втручалася у «внутрішньогрецькі розборки» і досить часто виступала як прямий союзник або фінансовий спонсор Сп**ар**ти (очолюваної нащадками **ор**іїв — д**о**рійцями).

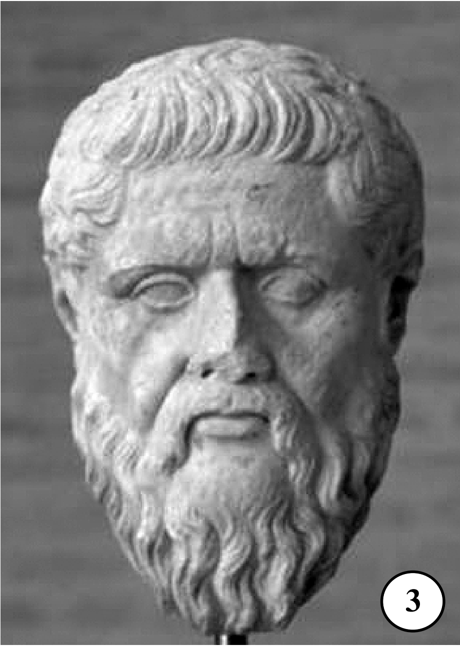
Згодом настає час політичного занепаду грецької демократії. Чого варте, скажімо, жеребкування під час розподілу урядових посад або роздавання грошей бідним, що породжувало безвідповідальність і утриманство!

Проте крах політичної системи грецької Еллади мав і позитивні аспекти. Цей експеримент дав цінний матеріал для політичного аналізу, який здійснили еллінські мислителі, насамперед ***Аристокл*** (***Платон***) і ***Арис****тотель*, котрі «чомусь» мали *скіфсько-**ар**ійські* імена.

«Комунізм» Аристокла (Платона)

Аристокл (427—347 рр. до н. е.), котрого прозвали ***Платоном*** («широкий, широкоплечий»), народився в Афінах і був разом з *Антисфеном* і ***Аристиппом*** учнем відомого філософа *Сократа*.

Після того, як останнього «демократично» примусили випити отруту, покинув батьківщину й намагався переконати правителів Сіракуз (херсонських *Сірогоз*?) провести реформи в дусі своїх уявлень про ідеальну державу.

*Арис*токл (Платон).

Згодом він він купив невелику ділянку землі в афінському передмісті, названому на честь грецького героя Академа, і заснував там свою філософську школу — **Академію** (387 — 529 рр. до н. е.), яку очолював рівно 40 років.

Судячи з текстів діалогів так званого *Платонівського корпусу* — переліку його (або приписуваних йому) творів, — вони писалися протягом досить довгого часу.

Проте існує й думка, що **насправді авторство діалогів належить кільком скіфо-арійським філософам. Діалоги видрукував флорентієць** ***Марчеліо Фічіно*** **1482 року під ім'ям Платона і видав за «античну» спадщину Греції.**

Хоч би там як було, у цих працях є що вивчати сучасній політології, оскільки **Арис**токл (*чи група філософів під цим псевдонімом*) вважається автором філософської системи **об'єктивного ідеалізму**.

Саме **Арис**токл, на думку багатьох дослідників, один із перших створив картину ідеального суспільства з жорсткою соціальною ієрархією, котре має поділятися на правителів (філософів), воїнів і виробників (ремісників і землеробів) — відповідно до їхнього походження.

Серед законних форм держави **Арис**токл найгіршою вважає демократію, яка, втім, все-таки краща за олігархію та тиранію.

У чому ж полягає *комунізм Аристокла*? Він вважав, що потрібно ліквідувати приватну власність серед правителів і стражів (тобто, сучасною мовою, ***відокремити бізнес від політики!***).

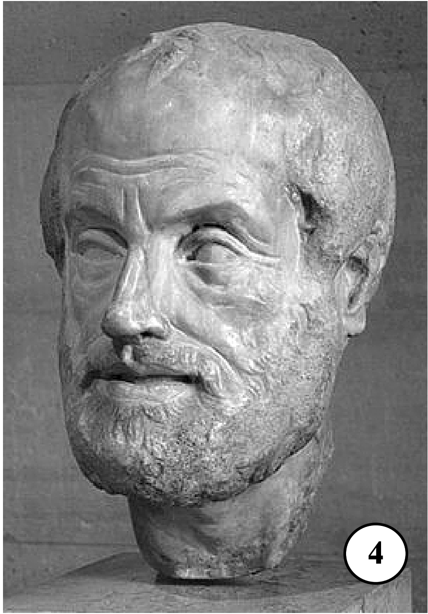
Останнім «заборонялося» мати сім'ю. Жінки й діти, на його думку, мають бути спільні. До того ж жінки, за **Арис**токлом, повинні мати політичні права, а дітьми має опікуватися держава.

Політичне безправ'я рабів та іноземців (як осіб без громадянства)

компенсується їхнім рівним майновим становищем із громадянами полісу.

В останніх працях **Арис**токл уже «дозволяє» всім громадянам ідеальної держави мати сім'ї, будинки та земельні наділи. Земля та нерухомість повинні розподілятися жеребкуванням, а земельний наділ стає загальнонародною власністю, що успадковується лише одним із дітей. Стани-касти замінюються чотирма класами залежно від матеріального стану. Перехід із класу до класу дозволяється в разі зміни майнового статусу людини.

З політичними правами та обов'язками інакше. Зокрема, на засідання народних зборів перші два класи ходити зобов'язані, а громадяни третього та четвертого класів — за бажанням. А право голосу на виборах повинні мати ті, хто носить зброю або вже брав участь у війнах. Така ось *Аристоклова* конституційна справедливість.

*Арис*тотель.

«Здоровий глузд» Аристотеля

Якщо *Аристокл* окреслив **предметне коло політики**, то його учень *Аристотель* (384—322 рр. до н. е.) не без підстав вважається **засновником політичної науки.**

Він створив власну світоглядну систему, яка охопила практично всі сфери людського розвитку — філософію, соціологію, логіку і, звісно, політику.

На відміну від свого вчителя, **Арис**тотель орієнтується не на ідеальні схеми (що нехтують психологію людей), а на практичний досвід. Він зробив політику предметом емпіричного дослідження, проаналізувавши разом з учнями 150 конституцій держав і відповідних проектів.

За його версією, **політика** *визначається як наука про вище благо людини й держави, що охоплює економіку та етику (звід традицій і правил).*

Людину **Арис**тотель вважав «твариною політичною», *поліс* — суспільством, а *державу* — «творінням природи».

Поліс для нього — це об'єднання людей (окрім рабів), котрі мешкають на певній території під владою одного уряду, який діє на базі єдиної конституції. Він вищий за сім'ю та індивіда, а головна мета його функціонування — благо громадян.

Аристотелю не до вподоби платонівський «комуністичний проект». Він переконаний, що розумні межі приватної власності відповідають природі людини, є стимулом до праці, виробництва та збагачення. Отже, ***що вигідно громадянину, вигідно й суспільству!***

Водночас йому більше до вподоби шлях нагромадження багатства через створення матеріальних цінностей, а не через торгівлю та спекуляції. Його ідеал: власність — приватна, її плоди — для загального блага.

На відміну від **Арис**токла, **Арис**тотель переконаний, що завдяки своєму загальному характеру мають домінувати закони (оскільки вони позбавлені пристрастей), а не царі (хоча й філософи).

У розумінні **Арис**тотеля **право** — *це норми суспільного життя, що реалізуються передусім на основі їх застосування саме державою.* Він виокремлює **природне право** (яке скрізь визнано) й **умовне право** (закони та угоди). Справедливі закони чи несправедливі — їх все одно потрібно виконувати.

Виходячи з наведеного вище, стає зрозуміло, чому ***Аристотеля називають ідеологом здорового глузду середнього класу.*** Адже він вважав важливим показником справедливості відсутність крайніх суперечностей поміж бідними та багатими, філософами та пересічним загалом. Людей середнього достатку він вважав найліпшими в полісі, оскільки лише вони, мовляв, здатні зрозуміти інтегральне загальне благо, не схиляючись до крайнощів.

Саме тому, на його думку, громадянство не повинен мати той, хто через відсутність достатку, дозвілля, брак освіти нездатний самостійно мислити та ухвалювати рішення. Громадяни, за його концепцією, — це ті, хто пише закони й судить.

А ось жінкам **Арис**тотель (на відміну від «тоталітариста» **Арис**токла) відмовляє у праві на громадянство. Можливо, тому, що на той час у *скіфів-аріїв* і *спартанців-доріїців* уже повністю вкорінився патріархат? (Про що можна також опосередковано довідатися з домінування в тогочасному пантеоні богів Бога війни **Ареса**.)

Демократію Аристотель вважав нестійкою формою правління, але все-таки кращою за олігархію і навіть за *аристократію* (*владу аріїв?* — **В.Б.**).

Під час демократії панує абсолютизація рівності, під час олігархії — абсолютизація нерівності. Але все це, на думку мислителя, зрештою, призводить до зміни форм держави через порушення справедливості.

Відтак найкраща форма правління — ***політія***, що поєднує в собі позитивні риси олігархії та демократії і є певною «золотою серединою» між ними. А для цього, звісно, потрібен потужний середній клас як такий.

Знайомлячись з ідеями провідних **арій**ських мислителів **Арис**токла і **Арис**тотеля (сформульованими понад 2300 років тому!), у вас не виникає відчуття, що вони пишуть про сучасну Україну?!

***

Ми не випадково досить докладно зупинилися на основних положеннях концепцій видатних скіфо-арійських філософів. Просто вони настільки вдосконалили систему базових суспільних понять, що нею й донині оперують сучасні політологи, філософи, соціологи і правники.

Було б непогано, якби й наші практичні політики, що тішаться своєю «богообраністю» та «елітарністю» й гарцюють (як відьми на мітлі) на газовій трубі, прочитали бодай одну працю цих мудрих філософів.

Валерій БЕБИК,
доктор політичних наук, професор, проректор Університету «Україна», голова правління Всеукраїнської асоціації політичних наук.

КАЛЕНДАР

Гуцульська республіка — унікальна сторінка державотворення

На Рахівщині широко відзначено 90-ліття Гуцульської республіки. Організатори: Рахівська райрада, райдержадміністрація, Ясінська селищна рада. Головні ювілейні святкування пройшли у столиці Гуцульської республіки — селищі Ясіня.

Ще в 20—30-х роках ХХ століття Гуцульською республікою цікавилися видатні політики, як от президент Чехословаччини Томаш Масарик. Про неї, окрім мемуарів, були романи Уласа Самчука, Зіновія Кудея, оповідання Василя Гренджі-Донського.

Та радянський режим витравив цю республіку з пам'яті народу. Ще й нині широкому загалові невідомо, що поруч із УНР та ЗУНР у 1918—1919 роках існувала Гуцульська республіка.

Коли у жовтні 1918 року Австро-Угорська імперія впала, у Східній («австрійській») Галичині проголосили Західно-Українську Народну Республіку (ЗУНР). Закарпаття входило в угорську частину імперії. Тут рівень національної свідомості був нижчий. Люди вимагали від своїх народних рад "добиватися возз'єднання" з Україною. Виняток — Гуцульська республіка, її спроба збройно звільнитися від угорської окупації.

На початку листопада 1918 року в Ясіні створено загін місцевої міліції («Народної оборони») — щоб не допустити грабежів з боку угорських солдатів, котрі поверталися додому зі Сходу. «Народну оборону» (до 250 вояків) очолив офіцер австро-угорської армії Степан Клочурак, один із небагатьох ясінських українців, який мав вищу освіту.

8 листопада народні збори мешканців Ясіні та навколишніх сіл проголосували за возз'єднання закарпатської Гуцульщини з Україною та обрали Гуцульську Народну Раду (ГНР). До неї ввійшли 42 депутати. Це був законодавчо-представницький орган. Очолив Раду Степан Клочурак. Утворено й виконавчий орган — Головну управу; її комісії (військова, адміністративна, харчова, лісова, торговельна, шкільна) виконували функцію «міністерств». Угорську адміністрацію, жандармерію й прикордонну охорону було розпущено.

Урядові ЗУНР передали бажання ясінців возз'єднатись із Західно-Українською Народною Республікою. ЗУНР воювала тоді з Польщею, однак ясінцям пообіцяли допомогу.

Представники Гуцульської Народної Ради взяли участь у роботі Будапештського (10 грудня) та Сегедського (18 грудня) конгресів, які були скликані урядом Угорщини з метою визначення майбутнього Закарпаття. Ясінці найбільш різко виступили проти намагання залишити край у складі Угорщини.

Така позиція роздратувала угорський уряд Каролі. 22 грудня в Ясіню прийшов угорський жандармський батальйон. Гуцульська Народна Рада пішла у підпілля й на Різдво підняла повстання. У ніч із 7 на 8 січня 1919 року угорців — близько 500 військовиків — майже без бою захопили в полон. 10 січня ще одне багатотисячне віче підтвердило прагнення закарпатської Гуцульщини до возз'єднання із ЗУНР.

Перед «Народною обороною» постало завдання визволити Закарпаття. Із ЗУНР надійшла допомога добровольцями та зброєю.

Наступ розпочався 13 січня вздовж залізниці Ясіня—Сигіт. Піхоту прикривали два потяги, озброєні гарматами та кулеметами. За декілька днів були визволені всі українські населені пункти сучасної Рахівщини та лівобережжя Тиси (нині — на території Румунії). У Вишові (нинішня Румунія) визволителів зустріли урочисто процесією на чолі зі священиком, під синьо-жовтими прапорами. У визволених населених пунктах обирали старост, призначали військових комендантів. В установах запроваджували українську мову. Почали відбудову мостів, доріг, лісових промислів. Соціальну політику спрямували на підтримання малозабезпечених верств. Зокрема, худоба, продукти із військових складів передавались солдатським удовам і багатодітним сім'ям.

Ввечері 16 січня, після бою у передмісті — на залізничній станції Комора, взято місто Сигіт. Україно-угорсько-єврейське населення міста вивісило у вікнах білі та синьо-жовті прапори. Військо рухалося далі, щоб перешкодити намірам мадьярів розігнати всезакарпатські збори, які планувалось скликати у Хусті 21 січня (збори таки відбулися: 420 делегатів голосували за возз'єднання Закарпаття з Україною). Однак на передові пости «Народної оборони» за 10—12 кілометрів від Сегеда 17 січня напала румунська дивізія, яка базувалася у Бая-Маре. Почалися бої. Сили були нерівні. Вранці 18 січня із Сегеда вдалося евакуювати один ешелон із гуцульським військом, а другий зупинився у Коморі, бо румуни розібрали колію. Під час бою загинули 18, поранено 39 українців, чимало потрапили у полон.

Підбадьорені подіями у Сегеді, угорці підняли заколот. 19 січня у Рахові вбито старосту П. Попенка і захоплено центр міста. Та на станцію прибув потяг з гуцульським військом з-під Сегеда. Заколотників розігнали. Невдовзі Рахів довелося залишити, він став буферною зоною між територією, окупованою румунами, та Гуцульською республікою. Її передові пости стояли у передмісті Рахова — Устеріках.

Гуцульська республіка почала мирне життя. Велися лісове господарство, торгівля із ЗУНР. Звідти та з УНР, в обмін на ліс, а також у кредит, надходили продукти, гас, сірники, книжки тощо. Найбіднішим мешканцям їх виділяли задарма. До Станіслава та Коломиї щодня ходили поїзди. У школах навчання велося рідною мовою, пенсіонери отримували пенсію.

У травні 1919 року поляки відкинули війська ЗУНР за Збруч, і Гуцульська республіка втратила прикриття зі сходу. Тоді ж румунські війська рушили на її територію, яку, за рішенням ГНР, здали без бою. Це себе виправдало, бо спершу румуни не застосовували репресій. Вони почалися 11 червня 1919 року, коли румуни довідалися, що Головна управа прийняла меморандум до Руської (Української) Ради в Ужгороді з проханням, щоб Гуцульщина й Закарпаття приєднались до Чехословаччини (возз'єднання з Україною було неможливе).

Більшість керівників ГНР та Головної управи заарештували. Однак авторитет цих людей був такий високий, що румуни були змушені їх звільнити (окрім Степана Клочурака), й вони працювали в місцевій адміністрації. 30 серпня 1920 року на зміну румунам прийшли чехи. Та ще певний час в Ясіні існувало самоуправління — з колишніх діячів Головної управи.

Гуцульська республіка — українське державне утворення, що виникло з народної ініціативи. І хоча поставлена тоді мета не була досягнута, однак існування республіки має велике історичне значення. Населення закарпатської Гуцульщини отримало досвід національно-визвольної боротьби, остаточно усвідомило себе українцями. Суттєвих проявів русинства, у тому числі політичного, від місцевих жителів не виходило. Прості мешканці Рахівщини і нині ставляться до феномену русинства як до вибриків «платної антиукраїнської агентури». До речі, Рахівська райрада різко засудила рішення Закарпатської облради про визнання «національності русин», оголосивши про його нечинність на території району.

Володимир ПІПАШ,
науковий співробітник НДІ україністики Ужгородського національного університету, депутат Закарпатської обласної ради.
Ужгород.

«Вона — моя доля, а я — її надія...»

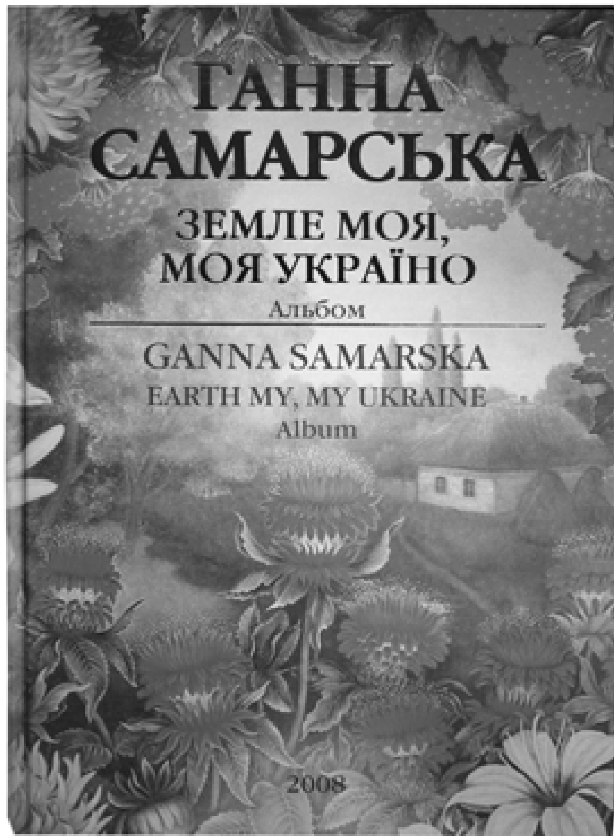
ЛЮДИ ТА КНИГИ

У дніпропетровському музеї «Літературне Придніпров'я» відкрилася персональна виставка Ганни Самарської, заслуженого майстра народної творчості. Одночасно презентовано й перший альбом художниці — «Земле моя, моя Україно». Він вийшов коштом мецената — гендиректора російсько-українського підприємства «РудМетТранс» Сергія Коваленка в місцевому видавництві «АРТ-ПРЕС». В альбомі окрім репродукцій понад сотні картин Ганни Самарської, опубліковані листи її великої вчительки Катерини Білокур.

Бодай та коза здохла...

Обидві вони родом з Богданівки на Київщині. Обидві — грудневі, але одна народилася на зламі двох століть, друга — через 41 рік. Обидві змалку хотіли малювати. Катерину батьки відхрещували від «дурної справи», а Ганну заохочували.

— З дитинства мої рідні побачили в мені таку тягу і зраділи, — розповідає

Ганна Миколаївна. — Мама з ранку до ночі була в колгоспі на роботі, а зі мною залишалася її старша сестра. Вона кожний малюнок сто разів подивиться і сто разів похвалить. Знаєте, як це важливо для дитини?! Потім я почула про Катерину Білокур і пішла до неї по науку. Ми з першої зустрічі зрозуміли, що вона — моя доля, а я — її надія. Я тоді вчилася у п'ятому класі. Поки аж школу закінчила, приходила до неї. Малювала і горщики, і натюрморти, і прядку. А квіти найдужче любила.

Після десятирічки Галя Косяченко (так тоді звали Ганну Самарську) поїхала до Києва.

З листів Катерини Білокур:

«О, Галю, дитяточко, якби ти знала, як мені тяжко цю зимочку жити було... Поки були моя мама здоровіша, то, було, і піч витоплять і ще що зроблять, а коли що там важче, я зроблю. А то і над своєю роботою працюю.

А тепер поки піч витоплю, за хворою матір'ю походжу та поки козу, бодай вона їм здохла, попораю, от і день мій на тому лясне, а там, може, ще яку ганчірку випрати чи дрів нарубати. Та від такого життя, що нема мені часу над моєю роботою працювати, то ще й плачу разів сім на день. Ну, звісно, після того хворію, і так проходить життя».

Ганна мріяла вступити до Київського художнього інституту, але студенткою не стала — пішла у цех підлакового розпису на Київській фабриці сувенірних виробів. Робота забирала багато часу, та й до життя у великому місті треба було призвичаїтись. А її Вчителька дбала не тільки про те, щоб учениця розвивала малярський хист, а й щоб росла духовно.

«Галю, якщо ти не читала українського письменника Степана Васильченка, то я тобі дуже раджу дістань де і прочитай, хоч же в тебе і мало часу, та якось уже там буде, а щоб прочитала».

«Галю, дитятко дороге. Одержала від тебе лист і вербоньки журливі, і як ти гарно написала до їх слова, як гарно воно в тебе вийшло, що розділила річенькою і з'єднала містком. І вербоньки гарні і далечінь далека є, але це ж з уяви, а якби ти їх з натури виконала, ой як би то було чудово, та я сподіваюсь, що у майбутньому усе те буде»...

Що казав Пабло Пікассо

Сама Вчителька наприкінці п'ятдесятих була тяжко хвора. На її полотнах цвітуть «Жоржини» й «Півонії», рум'яніють «Богданівські яблука», а в житті радісних кольорів мало. І це тоді, коли її картини бачив Париж. Нібито Пабло Пікассо казав, що це геніально. Й ще: «Якби у нас була такого рівня художниця, ми змусили б весь світ говорити про неї».

З листів Катерини Білокур:

«А відносно того, Галю, що коли я тебе проводила, а повернувшись плакала, то це дійсно так. Але ж, Галюнечко, дитяточко, і миле й дороге. Я, знаєш, чого заплакала? Що ти ще така чиста, мила, незлоблива, відверта, добра душа, і ти приїхала на мить додому, але прибігла і до мене, щоб і мені сказати те слово ласки і що хоч яке-небудь ділечко допомогти. Але нам довго не можна бути удвох, бо життя вимагає, що тобі треба їхати в те бурхливе, повне кипучого життя місто, а мені треба вертатись додому, до тих грубих невдячних людей. Скільки живу, стільки їм ніякого зла, а тільки добро роблю. І за те вони мені віддячують такою грубою невдячністю. І за що вони мене так зневажають, і за що доводять до божевілля, до того, щоб я сім раз на день плакала. От усе це підкотило до серця в той час, коли я з тобою розсталась. Повернулась додому, ну і заплакала»...

«Добрий день чи вечір тобі, Галю, дороге дитятко. Оце пишу тобі листа в суботу 26 листопада. І оце в цей день якраз я одержала від тебе те багатство, ту дорогу посилочку. Галю, дитяточко, не дивуйся, що я так пізно одержала і пізно тебе об цім повідомляю. Лили дощі, була велика грязь та бездоріжжя, листи й газети привозили по трасі, а листоношу повідомляли телефоном, щоб він за поштою виходив до траси. А посилки, кому були, то звольте у Черняхівку сходити. І кого я не питала, по такій лихій годині ніхто іти не хотів. Як я плакала та переживала, боячись, що вона піде назад у Київ...

Галю, дитяточко, голубонько мила, надіє моя дорога, спасибі, спасибі тобі за твою таку багату посилочку. Цілую твою голівоньку розумну, молоду, твої рученьки умілі. Нехай вони, твої рученьки, ще краще працюють — чужим на диво, а нам на радість. Усе, усе, Галю, одержала... На що не гляну, та все ж таке дороге, та все ж таке потрібне в моїм житті. А фарба... Дорога Галю, я спершу аж не повірила, невже це, думаю, правда, що я маю золотисто-жовту. Та ще аж два туби. Аби був час працювати. А за валянки, Галю, не турбуйся, що вони чималі, ото й добре, це ж не черевички на літо...

Як додому приїдеш та прийдеш і до мене, так гостинців не принось ніяких, хватить того, що ти прислала, на цілий рік... А як ітимеш до мене, то ти, Галю... купиш листівки, на яких зображено чи самі квіти, чи фрукти, чи і те, і друге. Якщо можна, то будь добра, дорога дитино, принеси, я їх побачу, ти знаєш, як я їх люблю».

Катерина Білокур.

«Все це змішать умілою рукою»

З Києва дев'ятнадцятирічна Ганна їде на Дніпропетровщину, до Петриківки, де був цех декоративного розпису, що згодом став фабрикою петриківського розпису «Дружба». Там вона тридцять літ відпрацює художницею.

З листів Катерини Білокур:

«...дитяточко дороге, миле, хороше, радосте моя, надія золота... Частих листів мені не пиши, а всі вільні години віддавай дорогій для нас праці.

А ти спробуй, Галю, голубко, ще так, щоб там був і краєвид, і орнамент, і квіти. Краєвид... Ну а потім махнуть якийсь чудовий орнамент з прекрасних квітів і фруктів, і все це змішать умілою рукою і упертим розумом справжнього художника.

От тоді-то, Галю, можна створити красу, красу неперевершену... Це праця велика, щира і наполеглива. Вона єдина...».

Петриківка стала для Ганни домівкою. Тут вона досягла висот майстерності, пізнала щастя сімейного і материнського. На її тарілках і шкатулках горять китиці калини — на чорному червоним — і співають золотаві райські птиці. Освоївши досконально петриківський квітковий орнамент, де панує квітка стилізована, уявна, неземна, художниця дедалі частіше («квіточка вранці — квіточка ввечері») повертається до «богданівського» малювання «портретів живих квітів». Ганна не забула уроків Катерини Білокур, яка вчила малювати натуру, йти до неї — на город, у поле, в сад, де вона живе, вмивається росою, пахне. Вчителька не малювала зрізаних квітів... Пам'ятала Ганна й заповіт своєї наставниці.

Ганна Самарська. Автопортрет.

З листів Катерини Білокур:

«Нехай тебе Бог благословляє і я благословляю тебе, дорога моя дитино, на той путь. Галю, дитинко дорога, ти як хоч, але це моя щоденна і повсякденна мрія, щоб ти, дитятко, була моя ПОСЛІДОВНИЦЯ.

Ти пишеш, що художників дуже вже багато, а коли ти будеш моя послідовниця, ти будеш одна.

Я йшла до цієї святої мети навмання, а тобі освітлює моя ТВОРЧІСТЬ.

Ніколи про неї не забувай, і ти ніколи не зіб'єшся з свого шляху. Кожну хвилину, годину, коли вона в тебе буває від праці, вивчай натуру, може, коли і в важких, але в усіх її формах, фарбі і всіх тінях і відтінках, тонах і напівтонах.

А на це, я думаю, що в тебе хватить і є розум, упертість, працьовитість, терпіння і енергія.

Вклоняюсь твоїй голівоньці, що вона така розумна, що вона зрозуміла всю суть цього великого діла...

Бажаю тобі, Галю, сили, здоров'я і успіхів у наміченій меті.

З пошаною до тебе Білокур К. В.

Галю, листа цього не закидай, а час від часу ти в його зазирай.

Лютий 1961 року».

Це був останній її рік — у червні Вчительки не стало.

— На першій виставці Катерини Білокур після її смерті я зрозуміла, що малюватиму квіти, — каже Ганна Самарська. — Квітка — це досконалість. І портрет, і пейзаж трохи малюю, але квітка — найголовніша в моєму житті. Малювання у нас справа родинна. Тамара і Олександр Вакуленки, дочка і зять, онука Олеся — художники, живуть на Харківщині. От тільки чоловік не малює, але він рамки, підрамники робить, полотно натягує, отож теж нашій справі служить!

За шістнадцять літ це вже дванадцята персональна виставка Ганни Самарської. А скільки і по яких музеях та колекціях цвіте її квітів, ми так і не порахували.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Фото із альбому «Земле моя, моя Україно».

«Якби у нас була такого рівня художниця, ми змусили б весь світ говорити про неї»

ОГОЛОШЕННЯ

Про зміну періоду нарахування бонусів та про встановлення ліміту на перенесення бонусів на life:) bonus картку у тарифному плані "life:) ЛЕГКІ ГРОШІ"

Компанія "Астеліт", що надає телекомунікаційні послуги зв'язку під торговою маркою life:), повідомляє, що з 1 березня 2009 року бонуси нараховуються на бонусний рахунок з 10-го по 15-те число кожного календарного місяця тим абонентам, які поповнили рахунок на 25 грн або більше одним платежем протягом попереднього календарного місяця.

Також з 10 лютого 2009 року для абонентів, що обслуговуються на умовах тарифного плану "life:) ЛЕГКІ ГРОШІ" максимальна кількість бонусів, що може бути перенесена на life:) bonus картку, становить 300 бонусів за один календарний місяць.

Детальні умови про зміни та умови в тарифному плані "life:) ЛЕГКІ ГРОШІ" можна знайти на сайті www.life.com.ua

Ліцензія НКРЗ АБ №222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "Астеліт", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А"

Ухвалою Господарського суду Волинської області (43000, Волинська обл., м. Луцьк, пр-т Волі, 54-а) від 29.01.09 р. порушено провадження у справі №8/28-Б про банкрутство міжрайміського споживчого товариства «Волиньгоспторг» (43005, м. Луцьк, пр-т Перемоги, 34, ЄДРПОУ 30473586, р/р 26005233785001 у Волинському ГРУ КБ «Приватбанк», м. Луцьк, МФО 303440). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Хомишина Ігоря Григоровича (адреса: 79015, м. Львів, вул. Поліщука, 87-а, кв. 17). Заяви кредиторів та можливих санаторів будуть прийматися Господарським судом Волинської області протягом 30 днів з моменту опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Рівненської області (адреса: 33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) від 15 грудня 2008 року порушено справу №9/51 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю «Мукомольна фабрика К^{О}» (35307, Рівненська область, Рівненський район, с. Обарів, вул. Лесі Українки, 8, код ЄДРПОУ 31258625, п/р №26000004236 в Рівненській філії ВАТ «Кредобанк», МФО 333670), введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Віннікова Василя Григоровича (ліцензія серія АВ №158236 від 25 вересня 2006 року, який проживає за адресою: 81100, Львівська область, м. Пустомити, вул. Спортивна, буд. 2, кв. 9).

Вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 20.01.2009 року по справі 5/342/08 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Миколаївські мануфактури» (55001, Миколаївська область, м. Южноукраїнськ, вул. Гідрокомплекс, 4, код ЄДРПОУ 33250544, п/р № 6003054203865, в/р 26003054203081 відділенні Южноукраїнське центральне МФ Приватбанк», МФО 326610, п/р 260069381 в МОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 326182) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Деребчинського Миколу Григоровича (ліцензія АВ № 307304 від 05.03.2007 р.). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 55001, Миколаївська обл., м. Южноукраїнськ, вул. Комсомольська, 3, к. 321.

Господарський суд Автономної Республіки Крим (95003, м. Сімферополь, вул.Р.Люксембург/Річна, 29/11) ухвалою від 10.12.08. порушив провадження у справі №2-31/10863-2008 про банкрутство Кіровського комунального підприємства (АРК, Кіровський район, смт. Кіровське, вул. Нова, 12, код ЄДРПОУ 32747105, р/р 26002301315201 в Кіровському відділені ВАТ "Ощадбанк України" №5301, МФО 384298). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Стоцького Петра Володимировича (ліцензія серії АБ № 216827, 95026, м. Сімферополь, вул.Набережна, б.83-а,кв.37, тел. 8-050-360-41-78). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з моменту публікації даного оголошення на адресу суду, боржника та арбітражного керуючого

Господарським судом Черкаської області (18000, м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) по справі №14/5355 постановою від 29.12.2008 р. визнано банкрутом товариство з додатковою відповідальність «Капітал» (20300, м. Умань, вул. Чапаєва, 52, ідентифікаційний код 31561209, відкритих рахунків в установах банків немає) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено управління Пенсійного фонду України в м. Умань (20300, м. Умань, вул. Тельмана, 4, ідентифікаційний код 21366586). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Сумська міжрегіональна товарна універсальна біржа (надалі - організатор аукціону) повідомляє, що 28 лютого 2009 року о 10-00 за адресою: м. Суми, пл. Незалежності, 3, к.322 відбудуться публічні торги (аукціон) з продажу майна, яке належить на праві власності підприємству-банкруту ТОВ "Воронізький цукровий завод"

(юридична адреса: Сумська обл. Шосткінський район, с.м.т. Вороніж, вул. Київська, 4) (надалі - Продавець), а саме:

Лот №1 Будівлі та споруди, в т.ч. залізнична вітка з естакадою, розрахованою для розвантаження одночасно чотирьох вагонів, довжина залізничної вітки від цукрового заводу до ст. Терещенська складає 1500 м, а також устаткування, обладнання, ТМЦ та інше рухоме майно, що розташовано *по вул. Київській та вул. Пролетарській в смт. Воронеж, Шосткінського району,Сумської області. Початкова вартість лота складає: 6500000 (шість мільйонів п'ятсот тисяч) гривень 00 копійок. Детальну інформацію щодо переліку майна його технічних характеристик та стану можна отримати за тел.(80542) 22-14-06 або 80665929178 у ліквідатора ТОВ "Воронізький цукровий завод".*

Гарантійний внесок складає 10% від початкової вартості лота та перераховується на р/р № 26005314091001 в СФ ВАТ КБ "Володимирський", м. Суми, МФО 337836, Код 00372954 (тел. для довідок (0542) 22-14-06). Отримувач: ВАТ "Воронізький цукровий завод". Призначення платежу: гарантійний внесок 10% початкової вартості продажу лота № 1 згідно умов аукціону.

Плата за реєстрацію заяви (реєстраційний внесок) складає 17,00 грн. та перераховується на р/р 26005335434001 в СФ ВАТ КБ "Володимирський" м. Суми, МФО 337836, код 35068497, отримувач: СМТУБ, призначення платежу: реєстраційний внесок за реєстрацію заяви за лотом № 1 згідно умов аукціону.

Організатор аукціону: Сумська міжрегіональна товарна універсальна біржа (тел.(0542) 78-36-31). Відповідальна особа - Сергій Аркадійович (тел.8067 969 23 68). Час прийому: кожний день тижня, крім суботи та неділі, з 9.00 до 13.00 години, за адресою: м. Суми, вул. Рибалко, 2, офіс 416.

Порядок ознайомлення з об'єктами продажу: ознайомлення з об'єктами продажу здійснюється за їх місцезнаходженням. Телефон для довідок: (0542) 22-14-06. Час для ознайомлення з об'єктами продажу: кожний день тижня, крім суботи та неділі, з 9.00 до 13.00 години.

Порядок оформлення участі в аукціоні: для реєстрації в якості учасника аукціону фізична особа або представник юридичної особи повинні подати організатору аукціону: документ, що посвідчує фізичну особу або повноваження представника юридичної особи; документ про сплату гарантійного та реєстраційного внесків згідно з умовами аукціону; заявку на участь в аукціоні, підписану і скріплену печаткою. Заявки приймаються з 9.00 до 13.00 години кожний день тижня, крім суботи та неділі, за адресою: м. Суми, вул. Рибалко, 2, офіс 416. Кінцевий термін прийому заявок 13 год. 00 хв. 26 лютого 2009 р. У разі надходження однієї заявки проводиться викуп, дві і більше заявок - аукціон.

Подання особою (юридичною чи фізичною) заявки на участь в аукціоні розглядається, як визнання нею того, що організатор аукціону і продавець надав їй повні та достовірні відомості про майно, яке є об'єктом продажу, повну та достовірну інформацію про правила та умови проведення публічних торгів (аукціону), ознайомлений з порядком оформлення результатів продажу.

Порядок оформлення результатів торгів: Під час проведення аукціону ведеться протокол, до якого заносяться початкова ціна продажу об'єкта продажу, пропозиції учасників аукціону, відомості про учасників аукціону, результати аукціону (ціна продажу, відомості про фізичну або юридичну особу, яка отримала право на придбання об'єкта продажу) сума та банківські реквізити рахунку, на який особі, яка отримала право на придбання об'єкта продажу (далі-Покупець) потрібно внести грошові кошти у розмірі ціни продажу. Переможцем аукціону визнається особа, яка запропонувала найвищу ціну продажу. Протокол підписується ліцитатором, покупцем та продавцем і в триденний термін затверджується керівником організатора аукціону. Копія затвердженого протоколу видається покупцеві. Покупець який відмовився від підписання протоколу, не може повторно приймати участь у цих публічних торгах з продажу даного майна, при цьому сплачений ним гарантійний внесок йому не повертається. Переможець аукціону зобов'язаний укласти договір купівлі - продажу з ВАТ "Воронізький цукровий завод" у строк, що визначається в протоколі публічних торгів.. Переможцю аукціону, який не уклав договір купівлі-продажу у визначений строк або відмовився від укладення договору купівлі-продажу, сплачений ним гарантійний внесок не повертається, а торги вважаються такими, що не відбулися.

Платіжні засоби - грошові кошти. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити ціну продажу на р/р № 26005314091001 в СФ ВАТ КБ "Володимирський", м. Суми, МФО 337836, Код 00372954. Отримувач: ВАТ "Воронізький цукровий завод" протягом строку, що визначається в протоколі публічних торгів. Гарантійний внесок, сплачений Покупцем для участі в аукціоні, зараховується йому в рахунок остаточної оплати ціни об'єкту продажу. Подальше переоформлення права власності на об'єкти продажу, проводиться покупцем (переможцем торгів) за його рахунок.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 27.01.09 р. по справі №Б29/20-09 Комунальне підприємство «АВР», 50000, Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Шурупова, буд. 2, код ЄДРПОУ 13434059, р/р 26009037502892 в АКБ «Правекс-Банк», м. Київ, МФО 321923, визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Лукашука Миколу Васильовича, ліцензія АБ №271537, 50051, м. Кривий Ріг, а/с 2558, моб.: 8 067 72 157 94.

ТБ «Кіровоград - експерт» проводить торги з продажу майна підприємства банкрута ВАТ «Чернігівське АТП 12342» (ЄДРПОУ 20476940, розташоване за адресою: Запорізька область, смт. Чернігівка, вул. Леніна, 530, ліквідатор підприємства Серебряков О. В.), а саме:

Лот № 1. Автобус ЛАЗ-965Н, рік випуску 1987, державний номер 91-80 ЗПН, шасі № 120815, поч. ціна - 5 700,00 грн. без ПДВ.

Лот № 2. Автобус ЛАЗ-695, рік випуску 1990, державний номер 73-09 ЗПП, шасі № L050144, двигун № 3220003306, поч. ціна - 6 600,00 грн. без ПДВ.

Лот № 3. Автобус ЛАЗ-695, рік випуску 1991, державний номер 74-59 ЗПП, шасі № М155199, двигун № 7236291978, поч. ціна - 7 400,00 грн. без ПДВ.

Лот № 4. Автобус ЛАЗ-695, рік випуску 1991, державний номер 74-61 ЗПП, шасі № М155200, двигун № 11, поч. ціна - 7 000,00 грн. без ПДВ.

Лот № 5. Автобус ПАЗ-3205, рік випуску 1990, державний номер 70-80 ЗПП, шасі № 9001890, двигун № 45566, поч. ціна - 6 600,00 грн. без ПДВ.

Лот № 6. Автомобіль ГАЗ-51, рік випуску 1961, державний номер 24-04 ЗПТ, шасі № 2947238, поч. ціна - 500,00 грн. без ПДВ.

Лот № 7. Автомобіль ЗАЗ-968М, рік випуску 1993, державний номер 83-55 ЗПР, шасі № 1792104, двигун № 968Н94080693, поч. ціна - 520,00 грн. без ПДВ.

Лот № 8. Автобус ЛАЗ-699, рік випуску 1992, державний номер 81-37 ЗПР, шасі № 29926, двигун № 9451221975, поч. ціна - 7 500,00 грн. без ПДВ.

Лот № 9. Автобус ЛАЗ-699Р, рік випуску 1993, державний номер 83-34 ЗПР, шасі № 32527, двигун № 227, поч. ціна - 6 100,00 грн. без ПДВ.

Лот № 10. Автобус ЛАЗ 420212, рік випуску 1988, державний номер 95-97 ЗПО, шасі № J4787, двигун № 196957, поч. ціна - 3 400,00 грн. без ПДВ, за адресою:

Запорізька область, смт. Чернігівка, вул. Леніна, 530. Платіжні засоби для фізичних та юридичних осіб - грошові кошти. Торги проводяться з 25.02.2009 р. щодня (крім вихідних сб, нд) у приміщені підприємства банкрута ВАТ «Чернігівське АТП 12342» по мірі надходження заявок. Додаткова інформація за тел. (0522) 32-11-36; 32-11-34, 8-067-614-25-83, 8 (061) 222-54-57.

Замовник торгів: Закрите акціонерне товариство «Білоцерківська теплоелектроцентраль», код ЄДРПОУ 30664834.

1.1. Поштова адреса замовника: 09114, Київська обл., м. Біла Церква, вул. П. Запорожця, 361.

1.2. Контактні: телефон - (04463) 7-30-12,
факс - (04463) 7-71-86, E-mail: sve@bctec.kiev.ua

2. Інформація про предмет закупівлі:

* закупівля полімерних блоків зрошувача градірні, форсунок та комплектуючих.

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації:
09114, Київська обл., м. Біла Церква, вул. П. Запорожця, 361, кабінет заступника директора з зовнішніх зв'язків, третій поверх адміністративного корпусу.

Тендерна документація буде направлена поштою, фактом, каналами електронної пошти або безпосередньо виконавцю (за його бажанням) протягом трьох днів після отримання запиту про бажання прийняти участь у відкритих торгах за вищевказаною адресою.

4. Додаткова інформація: кінцевий термін подачі заявок на участь у тендері - 20 календарних днів з дати оприлюднення оголошення.

Постановою господарського суду Одеської області (65019, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) від 19.08.2008 року по справі № 2/128-08-2737 про визнання банкрутом відсутнього боржника визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру відносно Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Сербське» (67510, вул. Центральна, 74-Б, с. Сербка, Комінтернівського району, Одеської області, п/р 26004219951 відкритий у ВАТ «Морський транспортний банк», МФО 328168, код ЄДРПОУ 00855243). Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Деркач Світлану Олександрівну (ліцензія серія АВ № 158379 від 13.11.2006 р.), адреса: 65065, м. Одеса, а/с 61.

Постановою господарського суду м. Києва від 04.02.2009 р. у справі №24/113-б ПП «СІА-2001» (адреса: 01010, м. Київ, вул. Московська, 7, код ЄДРПОУ 33303119, р/р 26006306259006 в ТОВ КБ «СоцКомБанк», м. Одеса, МФО 388313) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено ПП «Лінкрууст»(03191, м. Київ, вул. Ляпошинського, 4А/289).

Господарський суд Чернігівської області (14000, м. Чернігів, п-кт. Миру, 20) постановою від 04.02.2009 р. за справою № 9/134б/51б/39б/8б відкрив ліквідаційну процедуру, щодо ЗАТ «Бахмачконсервмолоко», код ЄДРПОУ 00418188 (м. Бахмач, вул. Перемоги, 13). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Стук Ірину Михайлівну (ліцензія Мінекономіки України від 23.03.2006 р., серія АБ № 271749 (14008, м. Чернігів, пров. Нахімова, 50).

Господарським судом Одеської області (65119, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) порушено провадження у справі №7/344-08-5333 відносно Приватного підприємства «Прогрес-Риелтор», м. Одеса, вул. Приморська, 49, код ЄДРПОУ 32696805, п/р 26004309092002 в ТОВ КБ «СКБ», МФО 388313. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Спіркіну Оксану Вікторівну, ліцензія серії АВ №158240 від 14.09.2006 року (м. Одеса, пр. Маршала Жукова, 85, кв. 50). Заяви кредиторів та санаторів приймаються у 30-денний строк з дня опублікування оголошення.

15.01.2009 р. господарським судом Вінницької обл. у справі №5/12-09 ВАТ по матеріально-технічному і сервісному забезпеченню «Літинрайагротехсервіс» (22300, Вінницька обл., смт. Літин, вул. Радянська, 87, код ЄДРПОУ 00902412, р/р 260026632 в ВОД «Райффайзен банк Аваль», МФО 302247) визнано банкрутом. 19.01.2009 р. ліквідатором призначено арбітражного керуючого Малахова Сергія Анатолійовича, м. Вінниця, вул. Келецька, 126/137, ліцензія АБ №216818 від 04.03.2005 р., т./ф.: 8-(0432) 26-14-34.

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) постановами визнав банкрутами та відкрив ліквідаційні процедури по справах:

* №18/153 від 20.01.2009 р. Приватне підприємство «Тірокомкоп»: 18000, м. Черкаси, вул. Смілянська, 122/1, код ЄДРПОУ 35429062, п/р №26003000519301 в ВАТ «Аграрний комерційний банк», м. Київ, МФО 322302);

* №18/154 від 20.01.2009 р. Приватне підприємство «Укронікстрейд» (18000, м. Черкаси, вул. Смілянська, 122/1, код ЄДРПОУ 34999630, п/р №2600305009301 в АКБ «Імексбанк», м. Київ, МФО 300766);

* №18/155 від 20.01.2009 р. Приватне підприємство «Полістронг-Максіма» (18000, м. Черкаси, вул. Смілянська, 122/1, код ЄДРПОУ 33743940, п/р №26002044570301 в АКБ «Імексбанк», м. Київ, МФО 300766);

* №18/156 від 20.01.2009 р. Приватне підприємство «Веткопіком» (18000, м. Черкаси, вул. Смілянська, 122/1, код ЄДРПОУ 35429078, п/р №26000000519401 в ВАТ «Аграрний комерційний банк», м. Київ, МФО 322302).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Новосельцева Володимира Петровича, ліцензія АВ №347393 від 05.03.2008 року (м. Черкаси, вул. Добровольського, 38/2, тел.: 8 (0472) 56-97-59).

У КІНЦІ НОМЕРА

№ 24 (4524) СЕРЕДА, 11 ЛЮТОГО 2009

Сьогодні на більшій частині території України очікується хмарна з проясненнями погода, без істотних опадів. Нічна температура становитиме від 2° морозу до 3° тепла, в західних та північних областях 0—5° морозу. Вдень термометри покажуть 1—6° тепла. У південних областях України вночі синоптики прогнозують 0—5° тепла, вдень 5—10°, в Криму вночі 2—7° тепла, вдень 8—13° вище нуля.

ЦЬОГО ДНЯ, 11 ЛЮТОГО

❒ **1829.** Загинув класик російської літератури і дипломат Олександр Грибоєдов ("Лихо з розуму"). ❒ **1830.** Утворено Малоросійську промислову компанію з виробництва цукру. ❒ **1894.** Народився російський дитячий письменник Віталій Біанкі. Автор творів на науково-природничі теми, найвідоміший — "Лісова газета". ❒ **1921.** У Радянській державі прийнято декрет про створення інститутів з підготовки так званої червоної професури. ❒ **1979.** В Ірані перемогла ісламська революція. ❒ **1989.** У Києві відбувся установчий з'їзд Товариства української мови ім. Шевченка (з 1991-го — "Просвіта").

З УСЬОГО СВІТУ

Кола на землі

У деяких туристичних проспектах острів Мен, що знаходиться в Ірландському морі, іменують кельтським раєм. Назва захоплююча і розумна, сильно перебільшена: за своїми кліматичними особливостями цей острів не так вже й відрізняється від географічної області Галловей, що лежить на північ, або від острова Англсі, розташованого південніше. Якщо вже для кого острів Мен і рай, то для істориків і археологів. Тут безліч слідів кельтської культури — дольмени, кромлехи, магічні кола і хрести, викладені з каменю. Учені досі не дійшли єдиної думки, який же зміст вкладали кельти в хрести і кола, що вони з великою увагою позначали на землі. Швидше за все призначень у цих фігур було кілька: і магічно-ритуальне, і астрономічне (тобто прикладне), і навіть медичне — знахарі, без сумніву, використовували ці кола у своїх цілях...

Мармелад із... кактуса

До традиційних продуктів харчування мексиканців входить кактус нопал, що в Європі вирощують лише як декоративну рослину. Тільки в околицях невеликого села Мальпа-Альта, розташованого неподалік від Мехіко, цей вид кактуса росте на площі п'ятнадцять квадратних кілометрів. Місцеві жителі «нопалерос» видаляють колючки з м'ясистих голівок рослини і смажать або варять їх з часником і цибулею. Щороку на честь цього кактуса влаштовують свято, під час якого «нопалерос» з Мальпа-Альти пригощають своїх гостей різними стравами з цієї рослини (у меню входить до сорока найменувань!). А на одному зі свят було подано навіть... кактусовий мармелад.

Не один пуд солі

Уявімо неможливе: вода всіх морів і океанів Землі миттєво випаровується, і залишається одна сіль. Скільки ж її розчинено у Світовому океані? Чимало. З неї можна було б вибудувати стіну, що оперезала б усю планету по екватору. Нескладні арифметичні розрахунки дають можливість визначити розміри цієї гіпотетичної стіни: за товщини в кілометр її висота становила б 280 метрів!

Сторінку підготував Валентин НІКОЛАЄВ.

Два жарти з підміною

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

Першу історію мені колись розповів відомий український радянський кінодраматург Євген Оноприєнко. У Тбілісі його грузинським друзям-кінематографістам вручали нагороди. «Народний артист Резо Чхеїдзе отримав орден Леніна, — згадував Євген Федорович, — а Суліко Жгенті — «Знак Пошани» за фільм «Батько солдата». «Знак Пошани" отримала й популярна грузинська акторка Софіко Чіаурелі. Ну вручили коробочки з орденами, — вів далі розповідь співрозмовник, — потисли руки, сказали необхідні в таких випадках слова. А далі, як зазвичай, перейшли до банкетної зали. І тут меланхолійний Суліко звернув увагу, як Софіко взяла у Чхеїдзе його коробочку, щоб подивитися орден Леніна. Суліко непомітно взяв її собі, а свій — менш престижний орден — підсунув Р. Чхеїдзе. І сидить, наче нічого й не було, за святковим столом.

Уже після того, як зазвичали тости, Резо схотілося помилуватися своїм орденом Леніна. Він тихенько відкрив коробочку — й одразу протверезів. Там лежав зовсім інший орден! Що робити? Не підеш же з'ясовувати. Він вирішив, що ордени переплутав Едуард Шеварднадзе, котрий вручав їх. А коли відлунав черговий тост і всі почали ходити між столами, цокаючись, Резо теж хотів підвестися. Суліко зрозумів: піде до Шеварднадзе качати права!

З ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Чхеїдзе Реваз Давидович — радянський кінорежисер, народний артист СРСР, лауреат Ленінської премії. Постановник фільмів «Наш двір», «Батько солдата», «Саджанці», «Твій син, земля!» та інших.

Одне слово, великих зусиль доклав Суліко, щоб втримати його й непомітно знову обміняти коробочки. Але Резо мав твердий намір одержати орден Леніна, що належав йому, і все-таки встав. Тоді Суліко сказав: «Покажи орден!». І сам відкрив коробочку в руках Резо. У того відвисла щелепа — в ній золотом блищав орден Леніна! Резо довго мовчки міркував. Потім підняв страждальницькі очі на друга: «Слухай, твоя робота, так? Навіщо мені бенкет зіпсував, скажи?»...

Друга історія могла мати значно серйозніші наслідки. Про неї мені розповів товариш, що редагував у 90-ті роки одне з перших незалежних видань. А було це так. З якогось часу їхній щотижневик став щокварталу одержувати з французького посольства журнал Міністерства закордонних справ Франції «Label France». У ньому йшлося про економічне, суспільне, культурне та спортивне життя Франції. До того ж у вихідних даних цього видання так дрібно-дрібно були написано: «Тексти дозволено публікувати за умови посилання на «Label France» та ім'я автора статті». Тобто: роби посилання на журнал і спокійно передруковуй!

Колегу зацікавив матеріал про підготовку до чемпіонату світу з футболу, що відбувався, до слова, у країні Людовіків та Платіні. У вузькому колі редколегії (до якої входив, окрім редактора, його перший зам, що сидів в одному з ним кабінеті навпроти, за таким само великим письмовим столом), було вирішено цю статтю передрукувати. У цьому ж кабінеті журнал вручили операторові комп'ютерного набору — чарівній тихій Надійці К., показавши, що треба набрати. Саме в цей час до неї звернувся з якимось запитанням перший зам. Надійка поклала журнал на редакторський стіл і почала щось пояснювати, повернувшись до першого зама. Отоді в редактора й промайнула підступна думка: жартома підмінити журнал.

Річ у тім, що з посольства зазвичай надсилали два екземпляри журналу — один російською мовою, другий — французькою. Але Надійка теж про це не знала. Вона взяла, не дивлячись, зі столу журнал і пішла в комп'ютерний центр. Зам побачив це і відразу зметикував, що й до чого, почав, як то кажуть, лити воду на млин свого шефа. І коли розгублена й здивована Надійка через декілька хвилин повернулася до кабінету, він одразу звернув на щось інше її увагу, але цього було досить, щоб редактор знову підмінив журнал — цього разу французький варіант на російський. Довелося Надійці пояснювати, що з журналом щось трапилося й російський текст у ньому якось «перетворився» на французький, але, поглянувши на обкладинку з російською назвою, вона раптом замовкла від несподіванки.

Зам заспокоїв її й пояснив усе тим, що вона, вочевидь, просто стомилася. (А треба сказати, що саме в той час у неї було двоє дітей-школярів старшого віку і Надійка працювала ще на одній роботі). «Ти от набереш це і йди сьогодні відпочивай!» — сказав він.

А в цей час редактор знову підмінив російськомовну версію на французьку. Розгублена Надійка вийшла й буквально за кілька хвилин знову влетіла до кабінету: «Отакої... Як це?». Зам знову заспокоїв її, редактор знову підмінив екземпляри. Надійка знову глянула на журнал і там знову побачила на обкладинці російські букви...

Глянувши на вираз її обличчя, два інші учасники цього дійства миттєво зрозуміли, що жарти слід облишити... Що там вони побачили, мені досі невідомо. Знаю тільки, щоб заспокоїти Надійку, її довелося посадити в крісло, налити півкелиха коньяку і тільки після всього цього показати журнали-близнюки.

Одне слово, жартівники відбулися легким переляком...

В. Н.

Унікальні стрибуни

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Філіппінський довгоп'ят — істота дивна і рідкісна. Дивна ось чому. Філіппінські довгоп'яти — це невеликі напівмавпи загону приматів: довжина тіла — 15—18 сантиметрів, довжина хвоста — 22—25 сантиметрів, вага — до 150 грамів. А стрибають ці тваринки так, що будь-який інший лісовий стрибун їм позаздрить. Та й не тільки лісовий. Довгоп'ят покриває в одному стрибку три метри. Якби людина мала таку здатність (не забудемо про масштаб), то стрибуни на Олімпійських іграх летіли б за тридцятиметрову позначку.

Тепер — про унікальність довгоп'ятів. Вони ведуть нічний спосіб життя, зустріч людини з ними — велика рідкість. Філіппінські довгоп'яти живуть у тропічних лісах на островах Самар, Лейте, Бохоль і Мінданао. Тільки-но зайде сонце, тваринки виходять на полювання: ловлять комах, ящірок, інших дрібних тварин. Кількість популяції філіппінських довгоп'ятів не піддається оцінці. Ученим відомо лише одне: у результаті вирубки лісів вона стрімко скорочується. І в такому разі принаймні один із трьох існуючих на планеті видів довгоп'ятів може незабаром зникнути.

Фото з сайту www.moizveri.ru

МОМЕНТ ІСТИНИ

Італійці не зраджують дружин?

Італійські чоловіки, виявляється, набагато вірніші в шлюбі, ніж здавалося через сформований стереотип джигунів і сластолюбців. Зав'язати інтрижку де-небудь на стороні готовий лише кожен п'ятий з тих 675, хто взяв участь в анонімному опитуванні, проведеному однією з радіостанцій. З тих, хто відкритий для любовних пригод, 24% заявили, що шукають спосіб розвіяти самітність, 18 — не хочуть відстати від дружини, що, на їхню думку, вчинила б так само, а 15 — щоб внести розмаїття у монотонне статеве життя, 11% опитаних не в змозі опиратися припливові гормонів. А от як поводиться абсолютна більшість? Їм допомагає їзда на велосипеді, прогулянки парком, посиденьки з друзями, перегляд телепередач і читання.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 222

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

